

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP25/2024
din 15.02.2024

privind mărcile

Publicat : 02.04.2024 în MONITORUL OFICIAL Nr. 130-134 art. 198 Data intrării în vigoare

UE

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune:

- Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 157 din 30 aprilie 2004;

- Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 336/1 din 23 decembrie 2015;

precum și transpune parțial:

- Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (text cu relevanță pentru SEE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 154/1 din 16 iunie 2017.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul reglementării și cadrul juridic

(1) Prezenta lege se aplică mărcilor individuale, colective și de certificare care fac obiectul unei înregistrări sau solicitări de înregistrare în Republica Moldova ori al unei înregistrări internaționale ce produce efecte în Republica Moldova.

(2) Raporturile juridice ce apar în procesul înregistrării, protecției juridice și utilizării mărcilor sunt reglementate de Constituția Republicii Moldova, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, prezenta lege și de alte acte normative.

(3) În cazul în care tratatele internaționale din domeniu la care Republica Moldova

este parte stabilesc alte norme decât cele prevăzute de prezenta lege, se aplică normele tratatelor internaționale.

(4) Condițiile de perfectare, de depunere și de examinare a cererii de înregistrare a mărcii, de introducere a modificărilor, de rectificare a erorilor, de divizare, de fuziune, de opoziție se stabilesc în Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a mărcilor, aprobat de Guvern (în continuare - *Regulament*).

Articolul 2. Tratamentul național

Persoanele fizice și juridice străine beneficiază de drepturile acordate prin prezenta lege la fel ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

agent sau reprezentant al titularului mărcii - persoană fizică sau juridică care se află cu titularul mărcii în orice tip de relații întemeiate pe un acord de cooperare comercială, scris sau verbal, de natură să creeze o relație care să impună acestuia, în mod expres sau implicit, o obligație generală de încredere și de loialitate în raport cu interesele titularului;

Aranjamentul de la Madrid - Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, din 14 aprilie 1891;

cerere internațională - cerere de înregistrare internațională a mărcii, depusă conform Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989;

Clasificarea Nisa - sistem de clasificare stabilit de Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957;

Convenția de la Paris - Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, din 20 martie 1883;

înregistrare internațională - înregistrare a unei mărci conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989;

marcă colectivă - marcă desemnată astfel la data depunerii cererii de înregistrare și în măsură să facă distincția dintre produsele sau serviciile membrilor unei asociații (un grup de persoane) care deține drepturile asupra mărcii și produsele sau serviciile altor persoane;

mandatar autorizat - persoană fizică atestată și înregistrată în modul stabilit, care reprezintă interesele persoanelor fizice și juridice naționale sau străine și acordă acestora asistența necesară în domeniul protecției obiectelor de proprietate intelectuală;

marcă notorie - marcă larg cunoscută în Republica Moldova la data depunerii cererii de înregistrare de marcă sau la data priorității revendicate în cerere, în cadrul segmentului

de public vizat pentru produsele sau serviciile cărora li se aplică marca, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea mărcii notorii în Republica Moldova pentru a fi opusă;

marcă de certificare - marcă desemnată astfel la data depunerii cererii de înregistrare și în măsură să facă distincția dintre produsele sau serviciile pentru care materialul, modul de fabricare a produselor sau de prestare a serviciilor, calitatea, exactitatea sau alte caracteristici sunt certificate de către titularul mărcii și produsele și serviciile care nu beneficiază de o astfel de certificare;

Protocolul referitor la Aranjament - Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989;

Registrul național al mărcilor - totalitatea informațiilor documentate ținute de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în sisteme informaționale automatizate, cu privire la mărcile înregistrate sau solicitate pentru înregistrare în Republica Moldova prin procedura națională;

Registrul internațional - totalitatea informațiilor documentate ținute de Biroul Internațional, cu privire la înregistrările internaționale a căror înscriere este prevăzută de Protocolul referitor la Aranjament sau de Regulamentul de executare a Protocolului;

Regulamentul de executare a Protocolului - Regulamentul de executare a Protocolului referitor la Aranjament;

solicitant - persoană fizică sau juridică ori grup de persoane fizice și/sau juridice, inclusiv entități de drept public, în numele cărora este depusă o cerere de înregistrare a mărcii;

titular - persoană fizică sau juridică ori grup de persoane fizice și/sau juridice, inclusiv entități de drept public, în numele cărora marca este protejată.

Articolul 4. Protecția juridică

Drepturile asupra mărcii sunt dobândite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin:

- a) înregistrare în condițiile prezentei legi;
- b) înregistrare internațională conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, care își extinde efectele în Republica Moldova.

Articolul 5. Atribuțiile Agenției de Stat

pentru Proprietatea Intelectuală

(1) Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (în continuare - AGEPI) este oficiul național în domeniul protecției proprietății intelectuale și unica autoritate responsabilă pe teritoriul Republicii Moldova pentru înregistrarea mărcilor în condițiile prezentei legi.

(2) AGEPI:

a) elaborează și promovează proiecte de acte normative în domeniul mărcilor, instrucțiuni și alte materiale necesare aplicării prezentei legi;

b) recepționează și examinează cererile de înregistrare a mărcilor, înregistrează și eliberează, în numele statului, certificate de înregistrare a mărcilor, publică date oficiale în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală (în continuare - *BOPI*);

c) asigură realizarea și mentenanța bazei de date informative în domeniu;

d) ține Registrul național al mărcilor în conformitate cu legislația privind registrele;

e) înregistrează contractele de cesiune, de licență, de gaj și de franchising privind drepturile asupra mărcilor;

f) reprezintă Republica Moldova în Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, în alte organizații internaționale și regionale pentru protecția proprietății intelectuale, întreține cu ele relații de cooperare în domeniu;

g) instituie Comisia de contestații și Comisia de decădere din drepturi și de declarare a nulității mărcii.

(3) AGEPI îndeplinește atribuțiile oficiului de origine pentru cererile de înregistrare internațională a mărcilor având ca țară de origine Republica Moldova, depuse de către solicitanții naționali sau străini, în conformitate cu prevederile Protocolului referitor la Aranjament.

(4) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, AGEPI solicită și prelucrează date cu caracter personal în conformitate cu prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 6. Reprezentarea în fața AGEPI

(1) Persoanele fizice sau juridice care au domiciliul sau sediul, sau o întreprindere industrială ori comercială efectivă și funcțională în Republica Moldova acționează în fața AGEPI personal sau prin intermediul unui reprezentant împuternicit în acest scop.

(2) Persoanele fizice sau juridice care nu au nici domiciliul, nici sediul, nici o întreprindere industrială ori comercială efectivă și funcțională în Republica Moldova sunt reprezentate în fața AGEPI de un mandatar autorizat în proprietatea intelectuală, care acționează, în baza unei împuterniciri, în orice procedură stabilită de prezenta lege, cu excepția celei de depunere a cererii de înregistrare a mărcii.

(3) În cazul în care o persoană juridică menționată la alin. (2) este afiliată cu o persoană juridică menționată la alin. (1), prima poate acționa în fața AGEPI prin intermediul persoanei afiliate sau al reprezentantului acesteia, care acționează în baza unei împuterniciri.

(4) În cazul în care există mai mulți solicitanți sau mai mulți terți care acționează în

comun, este numit un reprezentant comun.

(5) Mandatarii autorizați în proprietatea intelectuală activează în conformitate cu regulamentul privind activitatea acestora, aprobat de Guvern.

Capitolul II

DREPTUL MATERIAL PRIVIND MĂRCILE

Secțiunea 1

Mărcile. Motive de refuz la înregistrarea mărcii

Articolul 7. Semne care pot să constituie o marcă

Pot constitui mărci toate semnele, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, culorile, forma produsului sau a ambalajului produsului, sunetele, cu condiția ca astfel de semne să fie capabile:

a) să distingă produsele sau serviciile unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice; și

b) să fie reprezentate într-un registru într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu claritate și precizie obiectul protecției conferite titularului lor.

Articolul 8. Motive absolute de refuz

(1) Sunt refuzate la înregistrare:

a) semnele care nu pot constitui o marcă conform prevederilor art. 7 din prezenta lege;

b) mărcile care sunt lipsite de caracter distinctiv;

c) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații ce pot servi, în comerț, pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică, data fabricării produsului sau a prestării serviciului, alte caracteristici ale acestora;

d) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante;

e) semnele constituite exclusiv din forma sau din altă caracteristică impusă chiar de natura produsului, din forma sau din altă caracteristică a produsului care este necesară obținerii unui rezultat tehnic sau care dă valoare substanțială produsului;

f) mărcile care prejudiciază imaginea și/sau interesele statului ori sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri, în special apelurile antiumane, cuvintele, reproducerea și semnele indecente, precum și cele de natură să lezeze demnitatea

persoanelor, a minorităților, a etniilor, a națiunilor, sentimentele lor religioase, naționale, profesionale;

g) mărci care sunt de natură să înșele publicul în ceea ce privește natura, calitatea sau proveniența geografică a produsului sau a serviciului;

h) mărcile care, în lipsa autorizației autorităților competente, trebuie refuzate în temeiul art. 6 ter din Convenția de la Paris;

i) mărcile care sunt excluse de la înregistrare potrivit prevederilor legislației naționale sau ale acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte, care prevăd protecția denumirilor de origine, a indicațiilor geografice;

j) mărcile care sunt excluse de la înregistrare potrivit prevederilor legislației naționale sau ale acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte, care prevăd protecția mențiunilor tradiționale pentru vinuri;

k) mărcile care sunt excluse de la înregistrare potrivit prevederilor legislației naționale sau ale acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte, care prevăd protecția specialităților tradiționale garantate;

l) mărcile care constau din sau reproduc în elementele lor esențiale o denumire anterioară a unui soi de plantă, înregistrată în conformitate cu legislația națională ori cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte, care conferă protecție drepturilor de proprietate asupra unui soi de plantă și care se referă la soiuri de plante din aceeași specie sau din specii înrudite îndeaproape;

m) mărcile în măsura în care utilizarea acestora contravine actelor normative naționale, altele decât cele din domeniul mărcilor;

n) mărcile care conțin semne de înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios;

o) mărcile care conțin, fără autorizația autorităților competente, insigne, embleme și ecusoane, altele decât cele protejate conform art. 6 ter din Convenția de la Paris și care prezintă un interes public;

p) mărcile în privința cărora cererea de înregistrare a fost făcută cu rea-credință.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. b)-d) nu se aplică dacă solicitantul prezintă suficiente dovezi că, până la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, ca urmare a utilizării acesteia, marca a dobândit un caracter distinctiv în raport cu produsele sau serviciile revendicate.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul în care caracterul distinctiv a fost dobândit după data depunerii cererii de înregistrare, dar înainte de data înregistrării mărcii.

(4) Indicațiile geografice și denumirile de origine protejate pe teritoriul Republicii Moldova pot fi incluse în marcă în cazul în care solicitantul deține dreptul de utilizare a indicației geografice sau a denumirii de origine protejate. Indicațiile geografice ale altor

state pot fi incluse în marcă în cazul în care această utilizare nu contravine prevederilor prezentei legi și există înregistrarea în țara de origine. Indicațiile geografice și denumirile de origine protejate incluse în marcă constituie elemente neprotejate ale mărcii.

Articolul 9. Motive relative de refuz

(1) La opoziția titularului unei mărci anterioare se refuză înregistrarea mărcii solicitate atunci când:

a) aceasta este identică cu o marcă anterioară, iar produsele sau serviciile pentru care marca este solicitată sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este protejată;

b) aceasta este identică ori similară cu o marcă anterioară și, din motive de identitate sau similitudine a produselor sau a serviciilor pe care cele două mărci le desemnează, există, în percepția publicului, un risc de confuzie, care include riscul de asociere cu marca anterioară.

(2) În sensul alin. (1), prin mărci anterioare se înțelege:

a) mărcile a căror dată de depozit este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii, ținând cont, după caz, de dreptul de prioritate invocat pentru aceste mărci, și care aparțin următoarelor categorii:

- mărci înregistrate în Republica Moldova;

- mărci care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale, care își extinde efectele în Republica Moldova;

b) cererile de înregistrare a mărcilor prevăzute la lit. a), sub rezerva înregistrării lor;

c) mărcile care, la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, la data priorității invocate în sprijinul cererii de înregistrare a mărcii, sunt notorii în Republica Moldova în sensul art. 6 bis din Convenția de la Paris.

(3) La opoziția titularului mărcii, o marcă nu poate fi înregistrată și dacă:

a) este identică sau similară în raport cu o marcă anterioară, indiferent dacă produsele sau serviciile pentru care aceasta este solicitată sunt identice, similare sau diferite de cele pentru care marca anterioară este înregistrată, atunci când marca anterioară se bucură de renume în Republica Moldova și dacă utilizarea mărcii ulterioare ar duce fără motiv întemeiat la obținerea unor avantaje necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare ori ar aduce atingere acestuia;

b) un agent sau un reprezentant al titularului mărcii solicită înregistrarea în nume propriu, fără autorizația titularului, cu excepția cazului în care respectivul agent sau reprezentant își justifică demersul.

(4) La opoziția oricărei persoane autorizate să exercite drepturi în conformitate cu legislația din domeniul indicațiilor geografice și denumirilor de origine, o marcă nu poate fi

înregistrată în cazul în care:

a) o cerere de înregistrare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice a fost deja depusă, în conformitate cu legislația din domeniul indicațiilor geografice și denumirilor de origine, înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau de data priorității invocate în sprijinul cererii, sub rezerva înregistrării sale ulterioare;

b) denumirea de origine sau indicația geografică respectivă conferă persoanei autorizate, în conformitate cu legislația din domeniul indicațiilor geografice și denumirilor de origine, dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare în Republica Moldova.

(5) În cadrul opoziției, o marcă este refuzată la înregistrare în cazul în care:

a) drepturile la un semn utilizat în cadrul unei activități comerciale au fost dobândite înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii ulterioare sau, dacă este cazul, înainte de data priorității invocate în sprijinul cererii de înregistrare a mărcii ulterioare și dacă acest semn conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare;

b) utilizarea mărcii poate fi interzisă în temeiul unui drept anterior, altul decât cele prevăzute la alin. (2) și la lit. a) din prezentul alineat, în special al unui drept la nume, unui drept la imagine, unui drept de autor, unui drept de proprietate industrială;

c) marca poate fi confundată cu o marcă anterioară protejată în străinătate, cu condiția ca, la data depunerii cererii, solicitantul să fi acționat cu rea-credință.

(6) O marcă nu este refuzată la înregistrare atunci când titularul mărcii anterioare sau al dreptului anterior își exprimă consimțământul expres pentru înregistrarea mărcii ulterioare.

Articolul 10. Motive de refuz al înregistrării mărcii

numai pentru o parte a produselor

sau a serviciilor

(1) Natura produselor și a serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii nu constituie în niciun caz un obstacol la înregistrarea acesteia.

(2) Atunci când există motive pentru refuzul înregistrării mărcii numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care această marcă a fost solicitată, refuzul înregistrării acoperă numai produsele sau serviciile în cauză.

Secțiunea a 2-a

Efectele înregistrării mărcii

Articolul 11. Drepturi conferite de înregistrarea mărcii

(1) Înregistrarea unei mărci conferă titularului său drepturi exclusive asupra

acesteia.

(2) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data de depozit a cererii sau de data de prioritate a mărcii înregistrate, titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în cadrul activității lor comerciale, fără consimțământul său:

a) un semn identic cu marca, utilizat pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată;

b) un semn identic sau similar cu marca, utilizat pentru produsele sau serviciile care sunt identice sau similare cu produsele sau serviciile pentru care marca este înregistrată, în cazul în care există un risc de confuzie în percepția publicului; riscul de confuzie include riscul de asociere între semn și marcă;

c) un semn identic sau similar cu marca, indiferent dacă este utilizat sau nu pentru produse sau servicii identice, similare sau diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta din urmă a dobândit un renume în Republica Moldova și, prin utilizarea semnului, fără motiv justificat, se obțin avantaje necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii ori se aduce atingere acestuia.

(3) În aplicarea alin. (2), titularul mărcii poate interzice, în special, următoarele acțiuni ale terților:

a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalajul acestora;

b) oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în acest scop sau, după caz, oferirea sau prestarea serviciilor sub acest semn;

c) importul sau exportul produselor sub acest semn;

d) utilizarea semnului ca denumire comercială sau ca denumire a persoanei juridice ori ca parte a acestora;

e) utilizarea semnului în documentele de afaceri sau în publicitate;

f) utilizarea semnului în publicitatea comparativă într-un mod care contravine Legii nr.62/2022 cu privire la publicitate;

g) utilizarea semnului în calitate de nume de domen.

(4) În cazul în care există riscul ca ambalajul, etichetele, elementele sau dispozitivele de securitate ori de autenticitate sau orice alte suporturi pe care se aplică marca să poată fi utilizate pentru produse sau servicii într-o manieră care ar constitui o încălcare a drepturilor titularului unei mărci, conform alin. (2) și (3), titularul mărcii respective are dreptul de a interzice, atunci când acestea sunt efectuate în cadrul activității lor comerciale, următoarele acțiuni:

a) aplicarea unui semn identic sau similar cu marca pe ambalaje, etichete, elemente sau dispozitive de securitate ori de autenticitate sau pe orice alte suporturi pe care se poate aplica marca;

b) oferirea, plasarea pe piață sau deținerea în aceste scopuri, precum și importul sau exportul ambalajelor, al etichetelor, al elementelor sau al dispozitivelor de securitate ori de autenticitate sau al oricăror alte suporturi pe care se aplică marca.

Articolul 12. Data de la care drepturile devin

opozabile terților

(1) Drepturile conferite de o marcă devin opozabile terților de la data publicării înregistrării mărcii.

(2) Poate fi solicitată o despăgubire rezonabilă cu privire la acțiuni efectuate după data publicării cererii de înregistrare a mărcii conform art. 50, în cazurile în care, după publicarea înregistrării mărcii, acțiunile respective ar fi interzise în temeiul acestei publicări.

(3) Instanța judecătorească sesizată să se ocupe de cazul respectiv nu se poate pronunța asupra fondului cauzei până la publicarea înregistrării mărcii.

Articolul 13. Reproducerea mărcilor în dicționare

În cazul în care reproducerea unei mărci într-un dicționar, o enciclopedie sau o lucrare de referință similară pe suport de hârtie sau în format electronic creează impresia că această marcă constituie denumirea generică a produselor sau a serviciilor pentru care ea este înregistrată, editorul publicației respective se asigură, la cererea titularului mărcii, că reproducerea mărcii este însoțită, fără întârziere, iar în cazul lucrărilor pe suport de hârtie, cel târziu în ediția următoare a lucrării, de mențiunea că aceasta este o marcă înregistrată.

Articolul 14. Interzicerea utilizării mărcii

înregistrate pe numele agentului

sau al reprezentantului

(1) În cazul în care o marcă este înregistrată pe numele agentului sau al reprezentantului titularului mărcii respective fără consimțământul titularului, acesta din urmă este în drept să facă cel puțin una dintre următoarele acțiuni:

a) să se opună utilizării mărcii sale de către agentul sau reprezentantul său;

b) să solicite cesiunea mărcii în favoarea sa.

(2) Alin. (1) nu se aplică în cazul în care agentul sau reprezentantul își justifică acțiunea.

Articolul 15. Limitarea dreptului exclusiv

(1) O marcă înregistrată nu conferă titularului său dreptul să interzică unui terț utilizarea, în cadrul activității comerciale:

a) a numelui sau a adresei terțului, în cazul în care terțul este o persoană fizică;

b) a semnelor sau a indicațiilor care nu sunt distinctive sau care sunt referitoare la specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică, data fabricării produsului sau a prestării serviciului ori alte caracteristici ale produselor sau ale serviciilor;

c) a mărcii cu scopul de a identifica sau de a face trimitere la produse sau servicii ca aparținând titularului respectivei mărci, când este necesar de a indica destinația unui produs sau serviciu, în special când este vorba despre un accesoriu sau o piesă de schimb.

(2) Alin. (1) se aplică numai în cazul în care utilizarea de către un terț a acestor elemente se face în conformitate cu practicile loiale în activitatea industrială sau comercială.

Articolul 16. Epuizarea drepturilor conferite

de o marcă

(1) Titularul unei mărci înregistrate nu poate cere interzicerea utilizării de către alte persoane a acestei mărci pe produse care au fost plasate pe piața Republicii Moldova de el însuși ori cu consimțământul său.

(2) Alin. (1) nu se aplică atunci când există motive justificate pentru ca titularul să se opună comercializării ulterioare a produselor, în special când starea acestora se modifică sau se deteriorează după plasarea lor pe piață.

Articolul 17. Cerințe față de utilizarea mărcii

(1) Dacă, în termen de 5 ani de la data înregistrării, marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele sau serviciile pentru care este înregistrată sau dacă utilizarea mărcii a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de 5 ani, titularul mărcii poate fi decăzut din drepturile asupra mărcii în condițiile prezentei legi, cu excepția cazurilor când există motive întemeiate pentru neutilizare.

(2) În sensul alin. (1), este considerată, de asemenea, utilizare:

a) utilizarea mărcii sub o formă ce diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată, indiferent dacă marca în forma utilizată este sau nu înregistrată pe numele titularului;

b) aplicarea mărcii pe produse sau pe ambalajul acestora în Republica Moldova exclusiv în scopul exportului.

(3) Utilizarea mărcii de către alte persoane cu consimțământul titularului se consideră ca utilizare efectuată de către titular.

Articolul 18. Neutilizarea ca mijloc de apărare

în cazul unei acțiuni de încălcare

a drepturilor

Titularul unei mărci este îndreptățit să interzică utilizarea unui semn numai în măsura în care nu riscă să fie decăzut din drepturile sale în temeiul art. 28 la momentul introducerii acțiunii de încălcare a drepturilor. Titularul mărcii anterioare prezintă dovada că, în perioada de 5 ani care precedă data introducerii acțiunii, marca a fost utilizată în mod efectiv, astfel cum se prevede la art. 17, pentru produsele sau serviciile pentru care este înregistrată sau dovada că există motive întemeiate pentru neutilizare, cu condiția ca, la data introducerii acțiunii, procedura de înregistrare a mărcii să fi fost încheiată de cel puțin 5 ani. În caz contrar, acțiunea se respinge.

Articolul 19. Dreptul dobândit de titularul unei

mărci înregistrate ulterior ca mijloc

de apărare în cazul unei acțiuni de

încălcare a drepturilor

(1) În cadrul acțiunilor de încălcare a drepturilor, titularul unei mărci nu este îndreptățit să interzică utilizarea unei mărci înregistrate ulterior în cazul în care această marcă ulterioară nu ar fi fost declarată nulă în temeiul art. 31 alin. (1), art. 34 alin. (5) sau art. 35 alin. (4).

(2) În cazul în care titularul unei mărci nu este îndreptățit să interzică, în temeiul alin. (1), utilizarea unei mărci înregistrate ulterior, titularul respectivei mărci ulterioare nu este îndreptățit să interzică utilizarea mărcii anterioare în cadrul acțiunilor de încălcare a drepturilor, chiar dacă acest drept anterior nu mai poate fi invocat împotriva mărcii ulterioare.

Secțiunea a 3-a

Durata înregistrării mărcii. Reînnoirea,

modificarea, divizarea și fuziunea

înregistrării mărcii

Articolul 20. Durata înregistrării mărcii

(1) Durata înregistrării mărcii este de 10 ani, începând cu data de depozit.

(2) Înregistrarea mărcii poate fi reînnoită, în conformitate cu art. 21, pentru perioade consecutive de 10 ani.

Articolul 21. Reînnoirea înregistrării mărcii

(1) Înregistrarea mărcii se reînnoiește la cererea titularului mărcii sau a oricărei alte persoane împuternicite în mod expres de către acesta, cu condiția achitării taxei în cuantum și termenele stabilite. Dovada achitării taxei de reînnoire în cuantum și

termenele stabilite se consideră ca fiind o cerere de reînnoire, cu condiția să conțină toate datele de identificare necesare pentru a stabili scopul plății.

(2) Taxa de reînnoire a înregistrării mărcii constă din:

a) taxa de bază;

b) taxa pe clasă, pentru fiecare clasă depășind 1.

(3) Cererea de reînnoire a înregistrării mărcii poate să se refere la una sau mai multe mărci, cu condiția ca titularul să fie același în toate cazurile și taxa să fie plătită pentru fiecare marcă.

(4) AGEPI, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului de valabilitate a înregistrării mărcii, informează titularul mărcii, precum și pe orice titular al unui drept înregistrat referitor la marcă, inclusiv licențiatul, asupra faptului că se apropie data de expirare a termenului de valabilitate a înregistrării. Absența informării nu afectează expirarea termenului de valabilitate a înregistrării mărcii.

(5) Reînnoirea poate fi solicitată în ultimele 6 luni de valabilitate a înregistrării mărcii. Înregistrarea mărcii este reînnoită și pe parcursul a 6 luni de la expirarea duratei de protecție, sub rezerva achitării unei taxe suplimentare.

(6) Înregistrarea mărcii se reînnoiește numai pentru acele produse sau servicii pentru care a fost solicitată reînnoirea.

(7) Reînnoirea înregistrării mărcii produce efecte începând cu ziua imediat următoare datei la care a expirat termenul premergător de 10 ani. Datele privind reînnoirea înregistrării mărcii se înscriu în Registrul național al mărcilor și se publică în BOPI.

(8) Neachitarea taxei pentru reînnoirea înregistrării mărcii atrage radierea mărcii din Registrul național al mărcilor. Radierea produce efecte din ziua următoare datei la care expiră înregistrarea respectivă. În cazul în care taxele de reînnoire a înregistrării mărcii au fost plătite, dar înregistrarea nu este reînnoită, taxele se restituie plătitorului.

Articolul 22. Modificarea mărcii

(1) Se interzice modificarea mărcii sau a elementelor ei pe durata protecției mărcii, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2).

(2) Pe durata protecției mărcii, titularul poate solicita, cu plata taxei stabilite, orice modificare care nu aduce atingere în mod substanțial identității mărcii așa cum a fost înregistrată, în special să nu afecteze caracterul distinctiv și imaginea de ansamblu a mărcii.

(3) Solicitarea de introducere a modificărilor se efectuează prin depunerea unei cereri, utilizând un formular-tip aprobat de AGEPI. Cererea poate să se refere la introducerea unei singure modificări privind același element cu referire la una sau mai multe mărci înregistrate la AGEPI ale aceluiași titular. Taxa stabilită se achită pentru fiecare înregistrare care trebuie modificată.

(4) Cererea de introducere a modificărilor se consideră depusă după achitarea taxei. Cererea depusă în termen de o lună de la data de depozit a cererii de înregistrare nu este supusă taxei de introducere a modificărilor.

(5) Examinarea cererii de introducere a modificărilor și a documentelor anexate se efectuează în termen de două luni de la data depunerii cererii la AGEPI cu respectarea condițiilor alin. (3) și (4). În funcție de rezultatele examinării, AGEPI adoptă decizia de acceptare sau de respingere a modificărilor.

(6) Modificările acceptate de AGEPI se înscriu în Registrul național al mărcilor și se publică în BOPI. Orice persoană care consideră că modificările operate îi afectează drepturile poate contesta aceste modificări în termen de 3 luni de la publicare.

(7) În cazul în care condițiile pentru introducerea modificărilor nu sunt îndeplinite, AGEPI, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii, notifică solicitantul cu privire la iregularitățile constatate și îi acordă un termen de două luni de la data notificării pentru remedierea acestora. În cazul în care respectivele iregularități nu sunt remediate în termen, cererea de introducere a modificărilor se respinge.

Articolul 23. Modificarea numelui sau a adresei

(1) Titularul mărcii notifică AGEPI despre orice modificare a datelor referitoare la numele sau adresa lui și solicită introducerea modificărilor în cazul în care acestea nu rezultă dintr-un contract de cesiune total sau parțial a mărcii.

(2) Solicitarea introducerii modificărilor se efectuează prin depunerea unei cereri, utilizând un formular-tip aprobat de AGEPI, cu condiția achitării taxei stabilite. O cerere poate să se refere la modificarea numelui sau a adresei cu referire la una sau mai multe mărci înregistrate la AGEPI ale aceluiași titular.

(3) Examinarea cererii de introducere a modificărilor și a documentelor anexate se efectuează în termen de două luni de la data depunerii cererii la AGEPI cu respectarea condițiilor alin. (2). În funcție de rezultatele examinării, AGEPI adoptă decizia de acceptare sau de respingere a modificărilor.

(4) Modificările acceptate de AGEPI se înscriu în Registrul național al mărcilor și se publică în BOPI.

(5) În cazul în care condițiile pentru introducerea modificărilor nu sunt îndeplinite, AGEPI, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii, notifică solicitantul cu privire la iregularitățile constatate și îi acordă un termen de două luni de la data notificării pentru remedierea acestora. În cazul în care iregularitățile constatate nu sunt remediate în termen, cererea de introducere a modificărilor se respinge.

(6) Desemnarea, modificarea numelui sau a adresei de corespondență și radierea înscrierii mandatarului autorizat, după caz a reprezentantului, nu sunt supuse unor taxe.

(7) Prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* și cererilor de înregistrare a mărcilor.

Articolul 24. Rectificarea erorilor

(1) AGEPI rectifică toate erorile lingvistice sau de transcriere și omisiunile survenite în textele deciziilor sale, erorile tehnice produse la înregistrarea unei mărci sau la publicarea datelor privind înregistrarea, din oficiu sau la solicitarea unei părți.

(2) AGEPI publică în BOPI corecturile aplicate erorilor survenite la înregistrarea unei mărci sau la publicarea datelor privind înregistrarea.

(3) La rectificarea erorilor survenite la înregistrarea unei mărci sau la publicarea datelor privind înregistrarea solicitată de titular se aplică prevederile art. 23.

(4) Rectificarea erorilor menționate la alin. (1) imputabile AGEPI se operează din oficiu sau la solicitare, fără achitarea taxei.

(5) Prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* și cererilor de înregistrare a mărcilor.

Articolul 25. Divizarea înregistrării

(1) Titularul unei mărci poate diviza înregistrarea prin depunerea la AGEPI a unei cereri de divizare prin care să indice că unele din produsele sau serviciile incluse în înregistrarea inițială vor face obiectul unei sau mai multor înregistrări divizionare. Produsele sau serviciile din înregistrarea divizionară nu trebuie să acopere produsele sau serviciile rămase în înregistrarea inițială a mărcii și nici produsele sau serviciile care figurează în alte înregistrări divizionare.

(2) Cererea de divizare nu va fi admisă în cazul în care:

a) a fost înaintată o cerere de decădere din drepturi sau o cerere de declarare a nulității înregistrării inițiale, iar prin cererea de divizare se solicită divizarea produselor sau serviciilor la care se referă cererea de decădere din drepturi sau cererea de declarare a nulității, până la emiterea deciziei definitive sau până la data la care procedura respectivă s-a încheiat într-un alt mod;

b) o cerere reconvențională de decădere din drepturi sau de declarare a nulității mărcii a fost atacată în instanța judecătorească, iar prin cererea de divizare se solicită divizarea produselor sau serviciilor la care se referă cererea reconvențională, până la introducerea datelor cu privire la hotărârea definitivă a instanței judecătorești în Registrul național al mărcilor.

(3) Cererea de divizare este însoțită de dovada achitării taxei.

(4) Divizarea produce efecte din data înregistrării ei în Registrul național al mărcilor.

(5) Toate solicitările și cererile depuse și toate taxele aferente înregistrării inițiale, achitate până la data recepționării de către AGEPI a cererii de divizare, sunt considerate ca depuse sau achitate și pentru înregistrarea sau înregistrările divizionare. Taxele achitate reglementar pentru înregistrarea inițială până la data recepționării cererii de divizare nu se

restituie.

(6) Înregistrarea divizionară va păstra data de depozit și orice dată de prioritate a înregistrării inițiale.

Articolul 26. Fuziunea înregistrărilor

(1) Persoana fizică sau juridică titulară a două sau mai multe înregistrări care rezultă din una sau mai multe cesiuni parțiale poate solicita fuziunea acestora prin depunerea la AGEPI a unei cereri în acest sens.

(2) Persoana fizică sau juridică titulară a două sau mai multe înregistrări care rezultă din una sau mai multe cereri și/sau înregistrări divizate/divizionare poate solicita fuziunea acestora prin depunerea la AGEPI a unei cereri în acest sens.

(3) Fuziunea nu va fi acceptată în cazul în care înregistrările:

- a) aparțin unor titulari diferiți;
- b) vizează semne diferite;
- c) au diferite date de depozit.

(4) Cererea de fuziune este însoțită de dovada achitării taxei, echivalentă taxei pentru divizarea înregistrării.

(5) Fuziunea înregistrărilor produce efect din data înscrierii ei în Registrul național al mărcilor.

(6) Taxele achitate reglementar pentru înregistrările inițiale până la data recepționării cererii de fuziune nu se restituie.

(7) Prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* și cererilor de înregistrare a mărcilor.

Secțiunea a 4-a

Stingerea drepturilor asupra mărcii

Articolul 27. Renunțarea la marcă

(1) Titularul, sub rezerva achitării taxei stabilite, poate să renunțe la marcă pentru toate sau numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată.

(2) Renunțarea la marcă se declară în scris la AGEPI de către titularul mărcii sau de către persoana împuternicită de acesta, iar drepturile asupra mărcii se sting de la data înscrierii renunțării în Registrul național al mărcilor.

(3) Renunțarea este înscrisă numai cu acordul tuturor titularilor de drepturi referitoare la marcă înscrși în Registrul național al mărcilor.

(4) În cazul când a fost înregistrat un contract de licență, renunțarea la marcă se înscrie în Registrul național al mărcilor numai dacă titularul mărcii demonstrează că l-a informat pe licențiat despre intenția de a renunța la marcă. AGEPI înscrie renunțarea la expirarea a 3 luni de la data la care titularul dovedește că a informat licențiatul despre intenția sa de renunțare sau, după caz, înainte de expirarea acestei perioade, de îndată ce titularul dovedește că licențiatul și-a dat consimțământul.

(5) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile care reglementează renunțarea, AGEPI notifică titularul despre iregularitățile constatate și îi acordă un termen de două luni de la data notificării pentru remedierea acestora. În cazul în care iregularitățile constatate nu sunt remediate în termen, AGEPI refuză înscrierea renunțării în Registrul național al mărcilor.

Articolul 28. Decăderea din drepturile asupra mărcii

(1) Titularul mărcii este decăzut din drepturile asupra mărcii în urma unei cereri de decădere din drepturi, depusă la AGEPI sau la Judecătoria Chișinău sediul Centru, ori a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depusă la aceeași instanță, dacă:

a) în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani, fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele sau serviciile pentru care este înregistrată. Totodată, nimeni nu poate cere ca titularul să fie decăzut din drepturi dacă, în perioada de la expirarea termenului indicat până la depunerea cererii de decădere din drepturi sau a cererii reconvenționale, marca a început sau a reînceput să fie utilizată efectiv. Cu toate acestea, dacă începerea sau reluarea utilizării mărcii a avut loc cu 3 luni înainte de depunerea cererii de decădere sau a cererii reconvenționale, termenul respectiv începând cel mai devreme la expirarea perioadei neîntrerupte de 5 ani de neutilizare, utilizarea nu este luată în considerare dacă pregătirile pentru începerea sau reluarea utilizării au intervenit numai după ce titularul a aflat de posibilitatea depunerii unei cereri de decădere sau a unei cereri reconvenționale. Perioada cuprinsă între data depunerii cererii și data emiterii deciziei de înregistrare nu se include în termenul de 5 ani;

b) ca urmare a activității sau inactivității titularului, marca, după înregistrare, a devenit denumire uzuală în comerțul cu un produs sau cu un serviciu pentru care a fost înregistrată;

c) ca urmare a utilizării mărcii de către titularul acesteia sau cu consimțământul lui, marca, după înregistrare, poate induce în eroare consumatorul, în special în ceea ce privește natura, calitatea sau proveniența geografică a produselor ori a serviciilor pentru care este înregistrată;

d) a fost retrasă permisiunea de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs sau serviciu, în conformitate cu legislația.

(2) Sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii revine titularului mărcii.

(3) În cazul în care motivul decăderii din drepturi este valabil numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, titularul este decăzut din drepturi numai pentru produsele sau serviciile respective.

Articolul 29. Motive absolute de nulitate

(1) Marca este declarată nulă în urma unei cereri de declarare a nulității mărcii, depusă la AGEPI sau la Judecătoria Chișinău sediul Centru, ori a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depusă la aceeași instanță, dacă a fost înregistrată contrar prevederilor art. 8.

(2) O marcă înregistrată contrar prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b)-d) nu poate fi declarată nulă dacă, în urma utilizării, ea a dobândit, după înregistrare, un caracter distinctiv pentru produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată.

(3) În cazul în care motivul declarării nulității vizează numai o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, nulitatea mărcii poate fi declarată numai în privința produselor sau serviciilor respective.

Articolul 30. Motive relative de nulitate

(1) Marca este declarată nulă în urma unei cereri de declarare a nulității mărcii, depusă la AGEPI sau la Judecătoria Chișinău sediul Centru, ori a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depusă la aceeași instanță, și în cazul în care:

a) există o marcă anterioară menționată la art. 9 alin. (2) și se îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) sau alin. (3) lit. a) din articolul respectiv;

b) există o marcă menționată la art. 9 alin. (3) lit. b) și se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul respectiv;

c) există un drept anterior menționat la art. 9 alin. (5) și se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul respectiv;

d) există o denumire de origine anterioară sau o indicație geografică anterioară menționate la art. 9 alin. (4) și se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul respectiv.

(2) Marca nu poate fi declarată nulă dacă titularul unui drept menționat la alin. (1) ori succesorul lui de drepturi sau, după caz, autoritatea abilitată cu ocrotirea valorilor culturale ale statului își exprimă în mod expres consimțământul pentru înregistrarea acestei mărci până la depunerea cererii de declarare a nulității mărcii sau a cererii reconvenționale.

(3) Titularul unuia dintre drepturile menționate la alin. (1), care a cerut anterior declararea nulității mărcii sau a depus o cerere reconvențională într-o acțiune de apărare a drepturilor, nu poate depune o nouă cerere de declarare a nulității mărcii sau o nouă cerere reconvențională bazată pe un alt drept dintre acestea, pe care ar fi putut să-l invoce în sprijinul primei cereri.

(4) Dacă motivul declarării nulității vizează numai o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, nulitatea mărcii poate fi declarată numai în

privința produselor sau serviciilor respective.

Articolul 31. Limitarea drepturilor prin

inacțiunea titularului

(1) Titularul unei mărci anterioare menționate la art. 9 alin. (2) sau la art. 9 alin. (3) lit. a) ori al oricărui drept anterior menționat la art. 9 alin. (5) lit. a) sau b), care a tolerat cu bună-știință timp de 5 ani consecutivi utilizarea unei mărci ulterioare înregistrate în Republica Moldova, nu mai are dreptul, în baza mărcii sale anterioare sau a dreptului anterior, să depună o cerere de declarare a nulității mărcii și nici să se opună utilizării mărcii ulterioare pentru produsele sau serviciile pentru care marca ulterioară a fost utilizată, cu excepția cazurilor când înregistrarea mărcii ulterioare a fost făcută cu rea-credință.

(2) În cazurile menționate la alin. (1), titularul mărcii ulterioare nu are dreptul să se opună utilizării dreptului anterior, chiar dacă acest drept nu mai poate fi invocat împotriva mărcii sale.

Articolul 32. Efectele decăderii din drepturi

și ale declarării nulității mărcii

(1) În cazul în care titularul este decăzut din drepturi în totalitate sau în parte, efectele înregistrării mărcii, prevăzute de prezenta lege, încetează în aceeași măsură începând cu data depunerii cererii de decădere din drepturi sau a cererii reconvenționale. La cererea uneia dintre părți, AGEPI sau instanța judecătorească poate stabili o dată anterioară la care a intervenit una dintre cauzele decăderii din drepturi.

(2) În cazul în care o marcă a fost declarată nulă în totalitate sau în parte, se consideră că efectele înregistrării mărcii, prevăzute de prezenta lege, nu s-au produs în aceeași măsură de la data de depozit.

(3) Sub rezerva aplicării prevederilor legale privind fie acțiunile de compensare a prejudiciului cauzat din neglijența sau din lipsa de bună-credință a titularului mărcii, fie îmbogățirea neîntemeiată, efectul retroactiv al decăderii din drepturi sau al declarării nulității mărcii nu afectează:

a) deciziile definitive privind încălcarea drepturilor, executate până la adoptarea deciziei de decădere din drepturi sau de declarare a nulității mărcii;

b) contractele încheiate anterior adoptării deciziei de decădere din drepturi sau de declarare a nulității mărcii, în măsura în care acestea au fost executate până la adoptarea deciziei respective. Din motive de echitate, poate fi cerută restituirea, într-o măsură justificată de circumstanțe, a sumelor plătite în temeiul contractului.

Secțiunea a 5-a

Procedura de decădere din drepturi sau

de declarare a nulității mărcii în fața AGEPI

Articolul 33. Comisia de decădere din drepturi

și de declarare a nulității mărcii

(1) Decăderea titularului din drepturi sau declararea nulității mărcii solicitate printr-o cerere depusă, în scris, la AGEPI se soluționează de către Comisia de decădere din drepturi și de declarare a nulității mărcii în conformitate cu regulamentul acesteia, aprobat de Guvern.

(2) Comisia de decădere din drepturi și de declarare a nulității mărcii are competența de a examina și a lua decizii cu referire la:

- a) cererile de decădere din drepturi sau de declarare a nulității mărcii;
- b) cererile de transfer a mărcilor, în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (7).

(3) Cererile motivate prevăzute în prezenta secțiune se consideră depuse doar după achitarea taxei.

Articolul 34. Cererea de decădere din drepturi

sau de declarare a nulității mărcii

(1) Decăderea titularului din drepturi sau declararea nulității mărcii poate fi cerută în perioada de protecție a mărcii de către orice persoană interesată, precum și de către orice grup ori organism constituit pentru a reprezenta interesele fabricantilor, ale producătorilor, ale prestatorilor de servicii, ale comercianților sau ale consumatorilor.

(2) Cererea de declarare a nulității mărcii se depune în baza unui sau mai multor drepturi anterioare, cu condiția ca toate acestea să aparțină aceluiași titular.

(3) Cererea de decădere din drepturi sau de declarare a nulității mărcii poate fi depusă împotriva totalității produselor sau serviciilor ori doar pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată această marcă.

(4) Cererea de decădere din drepturi sau de declarare a nulității mărcii nu este admisă în cazul în care o asemenea cerere, având același obiect, același temei și aceleași părți, a fost soluționată anterior de către AGEPI sau o instanță judecătorească, iar decizia/hotărârea pe această cauză a devenit definitivă.

(5) Cererea de declarare a nulității mărcii întemeiată pe o marcă anterioară nu este admisă dacă nu ar fi fost admisă la data depunerii cererii de marcă ulterioară sau la data de prioritate a mărcii ulterioare, pe baza unuia dintre următoarele motive:

- a) marca anterioară, care poate fi anulată pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)-d), nu a dobândit un caracter distinctiv potrivit prevederilor art. 8 alin. (2);

b) cererea de declarare a nulității mărcii este întemeiată pe dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. b), iar marca anterioară nu a dobândit încă un caracter suficient de distinctiv pentru a susține existența unui risc de confuzie în sensul acestei prevederi;

c) cererea de declarare a nulității mărcii este întemeiată pe dispozițiile art. 9 alin. (3) lit. a), iar marca anterioară nu a dobândit încă un renume în sensul acestor dispoziții.

Articolul 35. Examinarea cererii de decădere

din drepturi sau de declarare a

nulității mărcii

(1) În termen de 3 luni de la data depunerii cererii, Comisia de decădere din drepturi și de declarare a nulității mărcii examinează cererea depusă și invită părțile, ori de câte ori este necesar, să își prezinte pozițiile lor cu referire la notificările transmise și comunicările prezentate de celelalte părți, acordând un termen de două luni pentru prima notificare/comunicare și, după caz, 30 de zile pentru notificările/comunicările ulterioare.

(2) La cererea titularului mărcii ulterioare, titularul unei mărci înregistrate, cu o dată de depozit sau de prioritate anterioară, care este parte în procedura în nulitate, aduce dovada că, în cursul celor 5 ani care precedă data cererii de declarare a nulității mărcii, marca anterioară a fost utilizată în mod efectiv în Republica Moldova pentru produsele sau serviciile pentru care marca este înregistrată și pe care titularul respectivei mărci anterioare își întemeiază cererea de declarare a nulității mărcii sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, cu condiția ca marca anterioară să fi fost înregistrată de cel puțin 5 ani la data cererii de declarare a nulității mărcii.

(3) În cazul în care, la data depunerii sau la data de prioritate a mărcii ulterioare, perioada de 5 ani în care marca anterioară ar fi trebuit să fie utilizată efectiv a expirat, titularul mărcii anterioare prezintă, pe lângă dovada prevăzută la alin. (2), dovada că marca a fost utilizată în mod efectiv în perioada de 5 ani care precedă data de depunere sau data de prioritate ori că au existat motive întemeiate pentru neutilizare.

(4) În absența dovezilor menționate la alin.(2) și (3), cererea de declarare a nulității mărcii pe baza existenței unei mărci anterioare se respinge.

(5) În cazul în care marca anterioară a fost utilizată, în conformitate cu art. 17, doar pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, aceasta se consideră înregistrată, în sensul examinării cererii de declarare a nulității mărcii, doar pentru acea parte de produse sau servicii.

(6) În cazul în care motivul decăderii din drepturi sau declarării nulității mărcii este valabil numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, titularul este decăzut din drepturi sau marca este declarată nulă numai pentru produsele sau serviciile respective.

(7) Decizia motivată a Comisiei de decădere din drepturi sau de declarare a nulității mărcii se comunică părților în termen de două luni de la pronunțare și poate fi contestată în

termen de 30 de zile de la data notificării acesteia, la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani. Decizia definitivă a Comisiei de decădere din drepturi și de declarare a nulității mărcii se înscrie în Registrul național al mărcilor.

Secțiunea a 6-a

Transmiterea drepturilor asupra mărcii

Articolul 36. Transmiterea drepturilor

(1) Drepturile asupra mărcii pot fi transmise integral sau parțial prin contract de cesiune, prin contract de licență, precum și prin succesiune, oricând pe durata protecției mărcii. Transmiterea drepturilor asupra mărcii poate fi realizată pentru toate sau o parte din produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată.

(2) Marca poate, independent de întreprindere, face obiectul unui gaj, al altor drepturi reale, precum și al unei executări silite.

(3) Gajul mărcilor se înscrie în Registrul garanțiilor reale mobiliare conform prevederilor Codului civil. Alte drepturi asupra mărcilor se înscriu în Registrul național al mărcilor și devin opozabile față de terți din momentul înscrierii, iar datele despre aceste drepturi se publică în BOPI.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), înainte de a fi înscris în Registrul național al mărcilor, un contract de transmitere a drepturilor asupra mărcii, cu excepția gajului, este opozabil față de terții care au dobândit drepturi asupra mărcii după data acestui act, dar care aveau cunoștință de act la data dobândirii drepturilor.

(5) Prevederile alin. (3) și (4) nu se aplică în cazul unei persoane care dobândește marca sau un drept asupra mărcii prin transferul întregii întreprinderi sau prin orice altă succesiune cu titlu universal.

(6) Solicitarea înregistrării unui contract de transmitere a drepturilor asupra mărcii se efectuează prin depunerea unei cereri utilizând un formular-tip aprobat de AGEPI, cu excepția contractului de gaj, a cărui înregistrare se efectuează în baza demersului uneia dintre părțile contractante. Cererea trebuie să se refere la înregistrarea unui singur contract de transmitere a drepturilor asupra mărcii, care poate să includă una sau mai multe mărci înregistrate la AGEPI, și este însoțită de dovada achitării taxei stabilite pentru fiecare marcă în parte.

(7) Cererea de înregistrare a contractului de transmitere a drepturilor asupra mărcii se consideră depusă după achitarea taxei stabilite.

(8) Examinarea cererii de înregistrare a contractului de transmitere a drepturilor asupra mărcii și a documentelor anexate se efectuează în termen de 3 luni de la data depunerii cererii la AGEPI. În funcție de rezultatele examinării, AGEPI adoptă decizia de înregistrare sau de respingere a înregistrării contractului de transmitere a drepturilor asupra mărcii, decizie care poate fi contestată la AGEPI în termen de 30 de zile de la data comunicării sau publicării acesteia.

(9) În cazul în care condițiile pentru înregistrarea contractului de transmitere a drepturilor asupra mărcii nu sunt îndeplinite, AGEPI, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii, notifică solicitantul cu privire la iregularitățile constatate și îi acordă un termen de două luni de la data notificării pentru remedierea acestora. În cazul în care iregularitățile constatate nu sunt remediate în termen, cererea se respinge.

(10) Înregistrarea la AGEPI a contractelor de transmitere a drepturilor asupra mărcilor se înscrie în registrele naționale ale contractelor de licență, de cesiune și de franchising referitoare la obiectele de proprietate industrială.

(11) Condițiile de perfectare, de depunere și de examinare a cererilor de înregistrare a contractelor de transmitere a drepturilor asupra mărcii se stabilesc într-un regulament aprobat de Guvern.

(12) Contractele de cesiune și de licență menționate la alin. (1) sau alte documente anexate la cererea de înregistrare a acestor contracte sunt deschise inspecției publice doar cu acordul expres al părților contractante sau în temeiul hotărârii instanței judecătorești, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație.

(13) O înscriere în registre în temeiul alin. (3) se radiază sau se modifică la cererea uneia dintre părți.

(14) Prevederile prezentului articol, cu excepția celor ce vizează contractul de licență, se aplică și cererilor de înregistrare a mărcilor.

Articolul 37. Contractul de cesiune și transferul

(1) Prin contract de cesiune a drepturilor asupra mărcii, titularul unei mărci (cedent) transmite drepturile sale asupra mărcii unei alte persoane (cesionar).

(2) Cesiunea mărcii produce efecte din momentul înscrierii acesteia în Registrul național al mărcilor.

(3) Transferul întreprinderii în totalitate implică cesiunea mărcii. Excepție fac cazurile când există un contract ce prevede altfel sau când acest fapt rezultă clar din circumstanțe. Dispoziția în cauză se aplică obligației contractuale de transfer al întreprinderii.

(4) Fără a aduce atingere alin. (2), contractul de cesiune a mărcii se perfectează în scris și se semnează de părțile contractante, cu excepția cazului când cesiunea rezultă dintr-o hotărâre judecătorească sau decizie a Comisiei de decădere din drepturi și de declarare a nulității mărcii. În caz contrar, cesiunea este nulă.

(5) AGEPI refuză înregistrarea contractului de cesiune în cazul când este evident că, în urma cesiunii, marca va genera riscul inducerii în eroare a consumatorului, în special în ceea ce privește natura, calitatea sau originea geografică a produselor sau a serviciilor pentru care este înregistrată, cu excepția cazului când cesionarul acceptă să limiteze înregistrarea mărcii la produsele sau serviciile în privința cărora nu va exista riscul inducerii în eroare.

(6) În cazul unei cesiuni parțiale, orice cerere depusă de titularul inițial aflată în curs de soluționare este valabilă și în ceea ce privește marca rezultată în urma cesiunii parțiale. În cazul în care cererea este condiționată de achitarea unor taxe și acestea au fost deja achitate de către titularul inițial, noul titular nu este obligat să achite taxe suplimentare pentru respectiva cerere.

(7) În cazul în care o marcă este înregistrată pe numele agentului sau al reprezentantului titularului mărcii respective fără autorizația titularului, acesta are dreptul să ceară transferul înregistrării în favoarea sa, cu excepția cazului când agentul sau reprezentantul își justifică acțiunile.

(8) Prevederile prezentului articol se aplică și cererilor de înregistrare a mărcilor.

Articolul 38. Contractul de licență

(1) Prin contract de licență, titularul mărcii înregistrate (licențiar) transmite dreptul de utilizare a acesteia (licență exclusivă sau neexclusivă) oricărei alte persoane (licențiat), pe întreg teritoriul Republicii Moldova sau pe o parte a acestuia, rezervându-și dreptul de proprietate asupra mărcii.

(2) Licența poate fi acordată licențiatului, solicitându-i-se sau nu să plătească venituri licențiarului.

(3) Contractul de licență va include clauza ca produsele licențiatului, după calitatea lor, să nu fie inferioare celor ale licențiarului și că licențiarul va exercita controlul îndeplinirii acestei clauze.

(4) Nu se admite includerea în contractul de licență a practicilor sau a condițiilor ce pot genera o folosință abuzivă a drepturilor asupra mărcii, având un efect prejudiciabil asupra concurenței pe piața respectivă, cum ar fi clauza transmiterii obligatorii de către licențiat a informației tehnice licențiarului, condiții care să împiedice contestarea validității ori prezentarea unui pachet obligatoriu de condiții ale licențierii.

(5) Titularul mărcii poate invoca drepturile conferite prin înregistrarea mărcii împotriva licențiatului care acționează contrar prevederilor contractului de licență privind durata acestuia, forma în care marca înregistrată poate fi utilizată, natura produselor sau serviciilor pentru care se acordă licența, teritoriul pentru care poate fi aplicată marca ori privind calitatea produselor fabricate sau a serviciilor prestate de licențiat.

(6) Fără a aduce atingere clauzelor contractului de licență, licențiatul poate iniția o procedură de apărare a drepturilor asupra mărcii doar cu consimțământul titularului acesteia. Titularul unei licențe exclusive poate iniția o astfel de procedură în cazul în care, după somație, titularul mărcii nu a introdus el însuși o asemenea acțiune în termenul prescris.

(7) Pentru a obține despăgubirea prejudiciului suportat, orice licențiat este în drept să intervină în cadrul acțiunii de apărare a dreptului la marcă inițiate de titularul mărcii.

Capitolul III

ÎNREGISTRAREA MĂRCII

Secțiunea 1

Cererea de înregistrare a mărcii

Articolul 39. Depunerea cererii de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a mărcii se depune la AGEPI de către orice persoană fizică sau juridică și trebuie să se refere la o singură marcă.

(2) Înregistrarea unei mărci poate fi solicitată în mod individual sau în comun de persoane fizice sau juridice. În cazul în care două sau mai multe persoane depun o cerere de înregistrare a mărcii, după înregistrare marca devine proprietate comună conform legislației civile.

Articolul 40. Condițiile aplicabile cererii

de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a mărcii se depune în limba română, utilizând un formular-tip aprobat de AGEPI, și conține cel puțin următoarele elemente:

- a) solicitarea explicită a înregistrării mărcii;
- b) datele de identificare ale solicitantului;
- c) lista produselor sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii;
- d) o reprezentare a mărcii în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 7 lit. b).

(2) Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii prezintă, odată cu cererea de înregistrare a mărcii sau în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia, dovada achitării taxei de depunere și examinare a cererii în cuantumul stabilit.

(3) Suplimentar prevederilor alin. (1) și (2), cererea de înregistrare a mărcii îndeplinește, după caz, unele cerințe formale prevăzute de prezenta lege și Regulament, inclusiv condițiile privind formatul și dimensiunea pentru fișierul electronic în cazul mărcilor care vor fi prezentate în formă electronică.

(4) Cererea de înregistrare a mărcii depusă pentru mai multe clase de produse sau servicii, pe lângă taxa de depunere și examinare a cererii de înregistrare a mărcii, implică plata unei taxe suplimentare pentru fiecare clasă de produse sau servicii, depășind una.

(5) În funcție de obiectul cererii și de subiectul depunerii, documentele anexate la cerere sunt stabilite în Regulament.

Articolul 41. Denumirea și clasificarea

produselor și a serviciilor

(1) Produsele și serviciile pentru care se solicită înregistrarea mărcii se clasifică în conformitate cu Clasificarea Nisa și sunt indicate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, bazându-se exclusiv pe identificarea respectivă, întinderea protecției solicitate.

(2) În sensul alin. (1), se pot utiliza indicațiile generale incluse în titlurile claselor din Clasificarea Nisa sau alți termeni generali, cu condiția ca aceștia să respecte standardele necesare de claritate și precizie prevăzute în prezentul articol.

(3) Utilizarea unor termeni generali, inclusiv a indicațiilor generale incluse în titlurile claselor din Clasificarea Nisa, se interpretează ca incluzând toate produsele sau serviciile cuprinse în mod clar în sensul literal al indicației sau al termenului respectiv. Utilizarea acestor termeni sau indicații nu se interpretează ca incluzând o cerere privind produsele sau serviciile care nu sunt cuprinse în respectivul sens.

(4) În cazul în care solicită înregistrarea pentru cel puțin două clase, solicitantul grupează produsele și serviciile în funcție de clasele cuprinse în Clasificarea Nisa, fiecare grup de produse sau servicii fiind precedat de numărul clasei căreia îi aparține, în ordinea claselor.

(5) Produsele și serviciile nu sunt considerate asemănătoare între ele doar pe motiv că figurează în aceeași clasă în conformitate cu Clasificarea Nisa și nici nu sunt considerate ca fiind diferite unele de altele pe motiv că figurează în clase diferite ale respectivei clasificări.

(6) Cererea este respinsă în cazul în care indicațiile sau termenii sunt neclari sau imprecisi, iar solicitantul nu propune o formulare acceptabilă în termenul stabilit de AGEPI în acest scop.

Secțiunea a 2-a

Prioritatea

Articolul 42. Dreptul de prioritate

(1) O persoană care a depus reglementar o cerere de înregistrare a unei mărci într-un stat sau pentru un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, după caz, sau succesorul său în drepturi beneficiază, la depunerea la AGEPI a cererii de înregistrare a aceleiași mărci pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care această marcă a fost înregistrată sau care sunt cuprinse în acestea, de un drept de prioritate pentru un termen de 6 luni de la data de depozit a primei cereri.

(2) Se recunoaște ca dând naștere unui drept de prioritate orice depozit care are valoare de depozit național reglementar, conform legislației naționale a statului în care a fost constituit sau în temeiul acordurilor bilaterale ori multilaterale.

(3) Prin depozit național reglementar se înțelege orice depozit considerat suficient pentru a stabili data la care a fost depusă cererea, indiferent de soluționarea acordată

ulterior cererii în cauză.

(4) Se consideră drept primă cerere, a cărei dată de depozit constituie momentul de la care se calculează termenul de prioritate, o cerere ulterioară, depusă la AGEPI, pentru aceeași marcă, pentru produse sau servicii identice cu cele dintr-o primă cerere anterioară depusă la AGEPI, cu condiția ca această cerere anterioară, la data de depozit a cererii ulterioare, să fi fost retrasă, abandonată sau refuzată, fără să fi fost supusă inspectării publice și fără să fi lăsat să subziste drepturi și cu condiția ca cererea respectivă să nu fi constituit deja temei pentru revendicarea dreptului de prioritate. Cererea anterioară nu mai poate să constituie, în acest caz, temei pentru revendicarea dreptului de prioritate.

(5) În cazul când primul depozit al cererii a fost efectuat într-un stat care nu este parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, prevederile alin. (1)-(4) se aplică doar în măsura în care legislația statului respectiv acordă, în baza unui prim depozit efectuat la AGEPI, dreptul de prioritate în aceleași condiții și având aceleași efecte ca cele prevăzute în prezenta lege.

Articolul 43. Efectul dreptului de prioritate

Prin efectul dreptului de prioritate, data de prioritate se consideră ca dată de depozit a cererii de înregistrare a mărcii în scopul stabilirii anteriorității drepturilor.

Articolul 44. Prioritatea de expunere

(1) În cazul în care solicitantul și-a prezentat, sub marca solicitată, produsele sau serviciile în cadrul unei expoziții internaționale oficiale sau oficial recunoscute, la depunerea cererii de înregistrare a mărcii el poate invoca dreptul de prioritate în sensul art. 43, începând cu data primei prezentări a produselor sau a serviciilor la expoziție sub marca depusă, cu condiția depunerii cererii de înregistrare în termen de 6 luni de la data primei prezentări a produselor sau a serviciilor sub marca respectivă.

(2) O prioritate de expunere acordată într-un stat membru sau într-o țară terță nu prelungește termenul de prioritate prevăzut la art. 42.

Articolul 45. Revendicarea priorității

(1) Solicitantul care dorește să se prevaleze de dreptul de prioritate conform prevederilor art. 42 sau art. 44 este obligat să depună o cerere privind prioritatea odată cu depunerea cererii de înregistrare a mărcii și să prezinte, în termen de cel mult 3 luni de la data depunerii cererii, documentele care confirmă legitimitatea unei astfel de cerințe, cu condiția achitării taxei stabilite.

(2) Actele care confirmă legitimitatea invocării dreptului de prioritate vor fi însoțite de o copie a cererii inițiale și de o traducere a acestora în limba română sau, în cazul priorității de expunere, de dovada prezentării în expoziție a produselor sau a serviciilor sub marca a cărei înregistrare este solicitată.

(3) Documentele suplimentare necesare pentru confirmarea legitimității invocării dreptului de prioritate sunt stabilite în Regulament.

(4) În cazul în care se invocă câteva priorități în aceeași cerere, taxa se achită pentru fiecare prioritate invocată.

Secțiunea a 3-a

Procedura de înregistrare

Articolul 46. Data de depozit

Data de depozit este data la care a fost depusă la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii care conține toate elementele prevăzute la art. 40 alin. (1), sub rezerva achitării taxei de depunere și examinarea a cererii în termen de 30 de zile de la data de depunere a cererii.

Articolul 47. Examinarea respectării condițiilor de depunere

(1) În termen de 30 de zile de la data recepționării cererii de înregistrare, AGEPI examinează dacă:

a) cererea de înregistrare a mărcii îndeplinește condițiile prevăzute la art. 40 alin. (1) și (2);

b) cererea de înregistrare a mărcii îndeplinește, dacă este cazul, condițiile și cerințele prevăzute la art. 40 alin. (3);

c) taxa suplimentară prevăzută la art. 40 alin. (4) corespunde numărului de clase potrivit Clasificării Nisa pentru care se solicită înregistrarea.

(2) În urma examinării efectuate în conformitate cu alin. (1), AGEPI:

a) atribuie data de depozit în cazul în care se constată că cererea de înregistrare a mărcii îndeplinește condițiile de acordare a unei date de depozit;

b) notifică solicitantul cu privire la iregularitățile constatate și-i acordă un termen de două luni de la data notificării pentru remedierea acestora.

(3) În urma notificării conform alin. (2) lit. b), AGEPI:

a) sub rezerva prevederilor art. 40 alin. (2), atribuie data de depozit la data la care au fost remediate toate iregularitățile constatate în temeiul alin. (1) lit. a) în cazul în care solicitantul remediază iregularitățile constatate în termenul prescris;

b) consideră cererea de înregistrare a mărcii nedepusă în cazul în care solicitantul nu remediază în termenul prescris iregularitățile constatate în temeiul alin. (1) lit. a);

c) respinge cererea de înregistrare a mărcii în cazul în care solicitantul nu remediază în termenul prescris iregularitățile constatate în temeiul alin. (1) lit. b);

d) consideră cererea de înregistrare a mărcii retrasă în ceea ce privește clasele pentru care iregularitățile constatate în temeiul alin. (1) lit. c) nu au fost remediate în termenul prescris. În absența altor criterii pentru a determina clasele care urmează să fie

acoperite, AGEPI va prelua clasele în ordinea clasificării.

(4) Nerespectarea dispozițiilor ce țin de revendicarea priorității atrage pierderea dreptului de prioritate privind cererea.

(5) Dacă cerințele menționate la alin. (1) lit. b) și c) nu sunt respectate doar cu referire la anumite produse și servicii, AGEPI respinge cererea sau dreptul de prioritate se stinge numai pentru produsele și serviciile respective.

(6) AGEPI înscrie în Registrul național al mărcilor datele referitoare la cererea căreia i-a fost atribuită data de depozit.

(7) AGEPI notifică solicitantul cu referire la situațiile constatate la alin. (3) lit. b)-d), alin. (4) și alin. (5).

Articolul 48. Examinarea motivelor absolute

de refuz

(1) În termen de două luni de la finalizarea procedurilor menționate la art. 47, AGEPI efectuează examinarea motivelor absolute de refuz prevăzute la art. 8.

(2) În funcție de rezultatele examinării motivelor absolute de refuz, AGEPI:

a) acceptă cererea, în vederea publicării; sau

b) respinge, în totalitate sau în parte, cererea de înregistrare a mărcii și notifică solicitantul.

(3) Cererea de înregistrare a mărcii nu va fi respinsă înainte ca solicitantului să i se comunice, printr-un aviz de refuz provizoriu, motivele în baza cărora înregistrarea ar putea fi refuzată în totalitate sau în parte. În termen de două luni de la data comunicării, solicitantul este în drept să depună o observație la avizul de refuz provizoriu, cu prezentarea argumentelor în favoarea înregistrării mărcii, să retragă cererea pentru una sau mai multe clase de produse/servicii, pentru anumite produse/servicii ori să solicite introducerea modificărilor, cu condiția achitării taxelor pentru acțiunile menționate, în termenele și cuantumul stabilite.

(4) AGEPI emite decizia de respingere, în totalitate sau în parte, a cererii de înregistrare a mărcii în cazul în care solicitantul nu realizează acțiunile menționate la alin. (3) sau observațiile prezentate nu exclud motivele de refuz invocate.

Articolul 49. Raportul de cercetare

(1) La cererea solicitantului, AGEPI întocmește un raport de cercetare în care menționează mărcile anterioare sau, după caz, cererile anterioare de înregistrare a mărcilor pe care le-a identificat și care pot fi opozabile, în temeiul art. 9, înregistrării mărcii care face obiectul cererii.

(2) Raportul de cercetare menționat în alin. (1) este întocmit și transmis

solicitantului, cu condiția solicitării raportului și achitării taxei de cercetare odată cu depunerea cererii de înregistrare a mărcii.

Articolul 50. Publicarea cererii de înregistrare

a mărcii

(1) AGEPI publică în BOPI cererea de înregistrare a mărcii în cazul în care condițiile aplicabile cererii sunt îndeplinite și în măsura în care nu a fost respinsă în temeiul art. 48.

(2) În cazul în care, după ce a fost publicată, cererea este respinsă, decizia de respingere se publică când devine definitivă.

(3) Datele care sunt incluse la publicarea cererii de înregistrare a mărcii sunt prevăzute de Regulament.

(4) După publicarea cererii de înregistrare a mărcii, dosarul acesteia poate fi, la cerere, deschis consultării publice în condițiile stabilite de Regulament. Până la publicarea cererii, dosarul acesteia este deschis consultării publice doar cu acordul solicitantului.

Articolul 51. Observațiile terților

(1) În termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii conform art. 50, orice persoană fizică sau juridică, precum și orice grup sau organism care reprezintă fabricanții, producătorii, prestatorii de servicii, comercianții sau consumatorii pot prezenta, în scris, la AGEPI observații motivate privind necesitatea de a refuza înregistrarea mărcii în baza prevederilor art. 8.

(2) Persoanele, grupurile sau organismele menționate în alin. (1) nu dobândesc calitatea de parte în cadrul procedurilor desfășurate la AGEPI.

(3) Observațiile specificate la alin. (1) sunt notificate solicitantului care, în termen de două luni de la data notificării, poate să își expună punctul de vedere. În cazul în care solicitantul nu își expune punctul de vedere în termenul menționat, observațiile sunt examinate în baza materialelor existente.

(4) Depunerea observațiilor specificate la alin. (1) nu aduce atingere dreptului AGEPI de a reexamina cererea de înregistrare a mărcilor în temeiul motivelor absolute în orice moment înainte de înregistrarea mărcii.

Articolul 52. Opoziția

(1) În termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii conform art. 50, pot formula o opoziție la înregistrarea mărcii pe motiv că înregistrarea acesteia ar trebui refuzată în temeiul prevederilor art. 9:

a) în cazurile prevăzute la art. 9 alin. (1) și alin. (3) lit. a) - titularii mărcilor anterioare menționate la art. 9 alin. (2) și deținătorii licenței împuterniciți de către titularii acestor mărci;

b) în cazurile prevăzute la art.9 alin.(3) lit. b) - titularii mărcilor menționați în respectiva dispoziție;

c) în cazurile prevăzute la art.9 alin. (5) lit. a) - titularii mărcilor sau semnelor anterioare menționate în respectiva dispoziție și persoanele autorizate, în temeiul legislației, să exercite aceste drepturi;

d) persoana autorizată să exercite drepturile menționate la art. 9 alin. (4).

(2) Opoziții la înregistrarea mărcii pot fi formulate, de asemenea, în termen de 3 luni de la data publicării modificărilor în cererea de înregistrare a mărcii, în cazul când aceste modificări se referă la reproducerea mărcii ori la lista de produse sau servicii.

(3) Opoziția argumentată se prezintă în scris la AGEPI și se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite. Dacă nu sunt îndeplinite aceste condiții și este depusă după expirarea termenului stabilit, opoziția se respinge.

(4) Persoana care a formulat opoziția poate prezenta, în termen de două luni de la data depunerii acesteia, dovezi și argumente suplimentare în susținerea opoziției.

(5) Opoziția poate fi formulată pe baza unui sau mai multor drepturi anterioare, cu condiția ca toate drepturile invocate să aparțină aceluiași titular.

(6) La cererea solicitantului, titularul unei mărci anterioare conform art. 9 alin. (2) lit. a) care a formulat opoziția aduce dovada că:

a) pe parcursul a 5 ani până la data depunerii sau data de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii, marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova în raport cu produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care este fondată opoziția; sau

b) există motive întemeiate pentru neutilizarea mărcii anterioare, cu condiția că la această dată marca era înregistrată de cel puțin 5 ani.

În lipsa acestei dovezi, opoziția se respinge.

(7) Dacă marca anterioară a fost utilizată efectiv în Republica Moldova numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, la examinarea opoziției marca anterioară poate fi opusă numai pentru partea respectivă de produse sau servicii.

(8) Opozantul prezintă dovezile de utilizare prevăzute la alin. (6) în termen de cel mult două luni de la data notificării din partea AGEPI. În absența dovezilor de utilizare, opoziția se respinge.

Articolul 53. Examinarea opoziției

(1) Opoziția formulată împotriva înregistrării mărcii se examinează de către Comisia de opoziție, instituită în acest scop în cadrul AGEPI, în conformitate cu prevederile Regulamentului.

(2) În procesul examinării opoziției se verifică dacă aceasta îndeplinește condițiile de depunere prevăzute la art. 52, dacă solicitantul și-a exprimat punctul de vedere în conformitate cu alin. (3) din prezentul articol și se examinează argumentele părților.

(3) Opozițiile formulate sunt notificate solicitantului, acordându-i-se un termen de două luni de la data notificării pentru soluționare amiabilă sau, după caz, pentru expunerea punctului de vedere. La cererea comună a părților, acest termen poate fi prelungit cu o perioadă care va fi indicată în mod expres de părți și care nu poate depăși 3 luni.

(4) Dacă, în termenul prevăzut la alin. (3), părțile ajung la o înțelegere și opoziția sau cererea de înregistrare a mărcii este retrasă ori cererea de marcă este limitată la produse sau servicii care nu fac obiectul opoziției, AGEPI constată încheierea procedurii de opoziție printr-o decizie emisă de Comisia de opoziție.

(5) AGEPI notifică, ori de câte ori este necesar, oricare parte și transmite documentele/pozițiile recepționate de la oponent, acordând un termen de 30 de zile pentru prezentarea poziției argumentate.

(6) În cazul în care părțile nu își expun punctul de vedere în termenele menționate, opozițiile se examinează în baza materialelor existente.

(7) În cazul în care din examinarea opoziției rezultă că marca nu îndeplinește condițiile de înregistrare pentru toate sau numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care este solicitată, cererea se respinge în totalitate sau, după caz, pentru produsele sau serviciile respective.

(8) În cel mult două luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3) sau, după caz, alin. (5), Comisia emite o decizie motivată privind soluționarea opoziției, care se comunică părților în termen de 30 de zile de la pronunțare și care poate fi contestată conform procedurii prevăzute la art. 58.

Articolul 54. Suspendarea procedurii de opoziție

(1) Examinarea opoziției poate fi suspendată:

a) când se bazează pe o cerere anterioară de înregistrare a unei mărci - până la emiterea unei decizii definitive referitoare la această cerere;

b) când marca opusă face obiectul unei acțiuni în decădere din drepturi sau de declarare a nulității mărcii - până la soluționarea definitivă a cauzei;

c) la solicitarea motivată a unei părți, dar numai pentru un termen de 3 luni.

(2) Decizia motivată de suspendare a examinării opoziției se comunică părților și poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare, conform procedurii prevăzute la art. 58.

(3) Pe durata suspendării, oricare dintre părți poate cere reluarea soluționării opoziției dacă motivul de suspendare a decăzut.

Articolul 55. Retragera, limitarea și modificarea

cererii de înregistrare a mărcii

(1) Solicitantul poate oricând să își retragă cererea de înregistrare a mărcii sau să limiteze lista produselor sau a serviciilor pe care aceasta le conține. Dacă cererea de înregistrare a mărcii a fost deja publicată, datele privind retragerea cererii sau limitarea listei de produse și servicii se înscriu în Registrul național al mărcilor și se publică în BOPI.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii poate fi modificată, la cererea solicitantului, numai dacă modificarea solicitată nu aduce atingere în mod substanțial identității mărcii așa cum a fost solicitată, în special nu afectează caracterul distinctiv și imaginea de ansamblu a mărcii și nu extinde lista de produse și servicii. Dacă modificările se referă la reprezentarea mărcii sau la limitarea listei de produse sau servicii și se operează după publicarea cererii, aceasta va fi republicată cu modificările respective.

(3) Procedurile menționate la alin. (1) și (2) sunt supuse taxelor stabilite, cu excepția cazului când procedurile prevăzute la alin. (2) au fost solicitate în termen de o lună de la data de depozit.

(4) Cererea se consideră retrasă în cazurile în care se constată că:

a) nu este achitată taxa de înregistrare a mărcii în cuantumul și în termenul stabilite;

b) nu este prezentată permisiunea de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs sau serviciu;

c) nu este prezentat documentul care confirmă acordul organului competent privind utilizarea denumirii oficiale a unității administrativ-teritoriale.

Articolul 56. Divizarea cererii de înregistrare a mărcii

(1) Solicitantul poate diviza cererea de înregistrare a mărcii prin depunerea la AGEPI a unei cereri de divizare, în care să indice că o parte din produsele sau serviciile incluse în cererea inițială vor face obiectul unei sau mai multor cereri divizionare. Produsele sau serviciile din cererea divizionară nu trebuie să acopere produsele sau serviciile rămase în cererea inițială și nici produsele sau serviciile din celelalte cereri divizionare.

(2) Cererea de divizare nu este admisă:

a) în cazul în care a fost formulată o opoziție împotriva cererii inițiale, iar prin cererea de divizare se solicită divizarea produselor sau a serviciilor care fac obiectul opoziției, până la emiterea deciziei definitive privind opoziția sau renunțarea la procedura de opoziție;

b) în cazul în care cererii nu i-a fost acordată dată de depozit;

c) în perioada de opoziție prevăzută la art. 52 alin. (1).

(3) Cererea de divizare este însoțită de dovada achitării taxei.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (1) și cererea nu îndeplinește condițiile din Regulament, AGEPI notifică solicitantul cu privire la iregularitățile constatate și îi acordă un termen de 30 de zile pentru remedierea acestora. În cazul în care respectivele iregularități nu sunt remediate în termen, cererea de divizare se respinge.

(5) Divizarea produce efect începând cu data înregistrării ei în Registrul național al mărcilor. Prin publicare nu se deschide o nouă perioadă de depunere a opozițiilor.

(6) Toate solicitările și cererile depuse și toate taxele aferente cererii inițiale, achitate până la data recepționării de către AGEPI a cererii de divizare, sunt considerate ca depuse sau achitate pentru cererea sau cererile divizionare. Taxele achitate reglementar pentru cererea inițială până la data recepționării cererii de divizare nu se restituie.

(7) Datele privind divizarea cererii se publică în BOPI dacă cererea divizionară este depusă după publicarea cererii.

(8) Cererea divizionară păstrează data de depozit și orice dată de prioritate a cererii inițiale.

Articolul 57. Înregistrarea mărcii

(1) În cazul în care cererea îndeplinește condițiile din prezenta lege și nu au fost formulate opoziții sau, după caz, toate opozițiile formulate au fost eliminate prin retragere, prin respingere sau printr-o altă decizie, AGEPI înregistrează marca, cu condiția achitării taxei în cuantumul și în termenul stabilite. Datele privind înregistrarea mărcii se înscriu în Registrul național al mărcilor.

(2) AGEPI emite, în format electronic, certificatul de înregistrare a mărcii în termen de 30 de zile de la data încheierii procedurii de înregistrare a mărcii.

(3) Procedura de înregistrare a unei mărci se consideră încheiată la data la care cererea de marcă admisă la înregistrare nu mai poate face obiectul unei opoziții sau, în cazul în care a fost depusă o opoziție, la data la care decizia privind opoziția a devenit definitivă sau opoziția a fost retrasă. Dispozițiile prezentului alineat se aplică și înregistrărilor internaționale notificate de Biroul Internațional al Organizației Mondiale de Proprietate Intelectuală (în continuare - *Biroul Internațional*).

(4) Datele care sunt incluse în certificatul de înregistrare a mărcii sunt prevăzute de Regulament. AGEPI eliberează, la solicitare, copii certificate sau necertificate, pe suport de hârtie, ale certificatului de înregistrare a mărcii, cu condiția achitării taxei stabilite.

(5) În cazul în care înregistrarea mărcii este condiționată de prezentarea unei permisiuni din partea autorităților competente, perioada cuprinsă între data depunerii cererii pentru acordarea permisiunii respective și data eliberării deciziei autorității competente în acest sens nu se ia în considerare la calcularea termenului de achitare a taxei de înregistrare a mărcii, cu condiția prezentării copiei de pe cererea respectivă la AGEPI

până la expirarea termenului menționat.

(6) Pe parcursul procedurii de înregistrare a mărcii, AGEPI poate cere solicitantului explicații și acte pe care le consideră necesare, dacă există o îndoială asupra exactității sau a conținutului elementelor cererii de înregistrare a mărcii.

(7) Mărcile care conțin denumirea oficială sau istorică a Republicii Moldova ori denumirea unei unități administrativ-teritoriale din Republica Moldova sunt înregistrate doar cu condiția prezentării autorizației autorităților competente. În sensul prezentului alineat, autorități competente ale Republicii Moldova sunt: Guvernul - privind folosirea denumirii oficiale sau istorice a statului; consiliile locale - privind folosirea denumirilor unităților administrativ-teritoriale.

Articolul 58. Contestarea deciziilor privind

cererile de înregistrare a mărcilor

(1) Orice decizie privind cererile de înregistrare a mărcilor poate fi contestată de către părți în termen de două luni de la data notificării ei. Contestația are efect suspensiv.

(2) Contestația se depune la AGEPI și se soluționează de către Comisia de contestații în conformitate cu regulamentul acesteia, aprobat de Guvern.

(3) Prevederile art. 52 alin. (6) se aplică *mutatis mutandis* contestațiilor.

(4) Contestația, prezentată în scris, în limba română, și argumentată, se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite.

(5) Comisia de contestații emite decizii și încheieri conform competenței.

Articolul 59. Examinarea contestației

(1) În cursul examinării contestației, Comisia de contestații invită părțile să își prezinte observațiile referitoare la comunicările prezentate de celelalte părți. Dacă la examinarea contestației apar divergențe cu caracter normativ, se aplică normele Codului de procedură civilă.

(2) În urma examinării contestației, Comisia de contestații emite una dintre următoarele decizii:

- a) de menținere în vigoare a deciziei contestate;
- b) de anulare în tot sau în parte a deciziei contestate;
- c) orice altă decizie conform competenței.

(3) Decizia Comisiei de contestații intră în vigoare la data adoptării și se publică în BOPI.

(4) Decizia Comisiei de contestații se comunică părților în termen de două luni de la pronunțare și poate fi contestată la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani în termen de 30 de

zile de la data notificării deciziei integrale.

Articolul 60. Repunerea în drepturi

(1) Solicitantul, titularul unei mărci sau orice altă parte la o procedură în fața AGEPI care, în pofida luării tuturor măsurilor de bună-credință impuse de împrejurări, nu a reușit să respecte un termen față de AGEPI, la cerere, este repus în drepturi în cazul în care omiterea termenului are drept consecință directă, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, pierderea unui drept sau a unui mijloc de recurs.

(2) Cererea de repunere în drepturi trebuie depusă în scris în termen de două luni de la încetarea circumstanțelor care au provocat nerespectarea termenului. În același termen va fi îndeplinit și actul nerealizat. Cererea nu este admisibilă decât în termen de un an de la data expirării termenului omis. În caz de neprezentare a cererii de reînnoire a înregistrării sau în caz de neachitare a taxei de reînnoire, termenul suplimentar de 6 luni, prevăzut la art. 21 alin. (5), se scade din perioada de un an.

(3) Cererea de repunere în drepturi se motivează invocându-se faptele și actele pe care aceasta se întemeiază. Cererea se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică termenelor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, la art. 51 alin. (1), la art. 52 și la art. 61.

(5) Când este repus în drepturi, solicitantul sau titularul unei mărci nu poate invoca drepturile sale împotriva unui terț care, cu bună-credință, a plasat pe piață produse sau a prestat servicii sub un semn identic ori similar cu marca respectivă în perioada de timp cuprinsă între data pierderii dreptului asupra cererii sau asupra mărcii și până la data publicării în BOPI a informației despre repunerea în drepturi.

(6) Terțul care cade sub incidența alin. (5) poate formula, în termen de două luni de la data publicării informației despre repunerea în drepturi, o contestație împotriva deciziei de repunere în drepturi a solicitantului sau titularului unei mărci, cu condiția achitării taxei stabilite.

Articolul 61. Prelungirea termenelor și repunerea

în termenul omis

(1) Solicitantul, titularul unei mărci sau orice altă parte la o procedură în fața AGEPI referitoare la o cerere sau la o marcă:

a) poate solicita prelungirea unui termen prevăzut pentru executarea unui act de procedură printr-o cerere depusă la AGEPI până la expirarea termenului prescris;

b) în cazul nerespectării termenului prevăzut pentru executarea unui act de procedură, poate solicita repunerea în termenul omis și continuarea procedurii printr-o cerere depusă la AGEPI în termen de două luni de la data expirării termenului prescris. Actul nerealizat va fi îndeplinit în același termen.

(2) Perioada de prelungire a termenului conform alin.(1) lit. a) sau de repunere în termenul omis conform alin.(1) lit. b) nu poate depăși 6 luni de la data expirării termenului prescris.

(3) Cererea pentru acțiunile specificate la alin.(1) se consideră depusă numai după achitarea taxei în cuantumul stabilit. Taxa recepționată se consideră ca fiind o cerere de prelungire a termenelor sau repunere în termenul omis, cu condiția să conțină toate datele de identificare necesare pentru a stabili scopul plății.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică termenelor prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, precum și celor prevăzute la art. 21 alin. (5), art. 42 alin. (1), art. 44 alin. (1), art. 45 alin. (1), art. 46, art. 47 alin. (2) lit. b), art. 51 alin. (1), art. 52 alin. (1), (2), (4) și (8), art. 58 alin. (1), art. 59 alin. (4), art. 60 alin. (2) și (6), art. 102 alin. (2) lit. a).

Capitolul IV

MĂRCILE COLECTIVE ȘI MĂRCILE

DE CERTIFICARE

Articolul 62. Mărcile colective

(1) Mărcile colective se utilizează pentru a deosebi produsele sau serviciile membrilor unei asociații (unui grup de persoane) pe numele căreia a fost înregistrată marca de produsele sau serviciile altor persoane.

Pot solicita înregistrarea unei mărci colective asociațiile de fabricanți, de producători, de prestatori de servicii, de comercianți, care, în temeiul legii, au capacitatea, în nume propriu, să fie titulari de drepturi și obligații de orice natură, să încheie contracte sau să întocmească alte acte juridice, să intenteze acțiuni în instanțele judecătorești, precum și persoanele juridice de drept public.

(2) Prin derogare de la art. 8 alin. (1) lit. c), pot constitui mărci colective, în sensul alin. (1) din prezentul articol, semnele sau indicațiile ce pot servi, în comerț, la desemnarea originii geografice a produselor sau a serviciilor. O marcă colectivă nu autorizează titularul să interzică unui terț utilizarea, în comerț, a unor asemenea semne sau indicații, cu condiția ca acesta să le folosească în activitatea industrială sau comercială în conformitate cu bunele practici. În special, o asemenea marcă nu poate fi opusă unui terț autorizat să utilizeze o denumire geografică.

(3) Cerințele prevăzute la art. 17 sunt îndeplinite atunci când o marcă colectivă este utilizată în mod efectiv de către orice persoană îndreptățită să utilizeze această marcă.

(4) Sub rezerva prevederilor art. 62-69, dispozițiile prezentei legi se aplică în egală măsură mărcilor colective.

Articolul 63. Regulamentul de utilizare

a mărcii colective

(1) Solicitantul unei mărci colective prezintă regulamentul de utilizare a mărcii colective odată cu depunerea cererii de înregistrare a mărcii sau în termen de două luni de la data depunerii cererii, conform condițiilor stabilite în Regulament.

(2) Regulamentul de utilizare a mărcii colective specifică cel puțin persoanele autorizate să utilizeze marca, condițiile de afiliere la asociație, precum și condițiile de utilizare a mărcii, inclusiv sancțiunile, în cazul în care acestea există. Regulamentul de utilizare a unei mărci colective menționate la art. 62 alin. (2) autorizează orice persoană ale cărei produse sau servicii provin din zona geografică respectivă să devină membră a asociației care este titulara mărcii.

(3) Regulamentul de utilizare a mărcii colective se publică odată cu cererea de înregistrare.

Articolul 64. Respingerea cererii de înregistrare

a mărcii colective

(1) În afara motivelor de respingere prevăzute pentru cererea de înregistrare a unei mărci individuale, cu excepția prevederilor art. 8 alin. (1) lit. c) privind semnele sau indicațiile care pot servi, în comerț, pentru desemnarea provenienței geografice a produselor sau a serviciilor, cererea de înregistrare a mărcii colective se respinge dacă nu se respectă prevederile art. 62 ori 63 sau dacă regulamentul de utilizare a mărcii colective contravine ordinii publice ori bunelor moravuri.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii colective se respinge și în cazul când există riscul inducerii în eroare a consumatorului în ceea ce privește caracterul sau semnificația mărcii și, mai ales, când aceasta nu este percepută ca fiind marcă colectivă.

(3) Cererea nu se respinge în cazul când solicitantul, prin modificarea regulamentului de utilizare a mărcii colective, îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (1) și (2).

Articolul 65. Observațiile terților privind

mărcile colective

Observațiile terților care vizează o marcă colectivă sau un regulament de utilizare a mărcii colective modificat, depuse la AGEPI conform art. 51, pot fi întemeiate, de asemenea, și pe motivele de respingere prevăzute la art. 64.

Articolul 66. Modificarea regulamentului

de utilizare a mărcii colective

(1) Titularul mărcii colective comunică AGEPI orice modificare operată în regulamentul de utilizare a mărcii colective.

(2) Modificarea nu este înscrisă în Registrul național al mărcilor în cazul când regulamentul de utilizare a mărcii colective modificat nu corespunde prevederilor art. 63

sau când implică un motiv de respingere menționat la art. 64.

(3) Modificarea regulamentului de utilizare a mărcii colective are efect începând cu data înscrierii mențiunii respective în Registrul național al mărcilor.

Articolul 67. Introducerea acțiunii de apărare

a drepturilor asupra mărcii colective

(1) Prevederile art.38 alin. (6) și (7) privind drepturile licențiaților se aplică oricărei persoane autorizate să utilizeze o marcă colectivă.

(2) Titularul unei mărcii colective poate cere, în numele persoanelor autorizate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suportat de acestea în urma utilizării neautorizate a mărcii.

Articolul 68. Motivele decăderii din drepturile

asupra mărcii colective

În afara motivelor decăderii din drepturi specificate în prezenta lege, titularul mărcii colective este declarat decăzut din drepturi în urma unei cereri depuse la AGEPI sau Judecătoria Chișinău sediul Centru ori a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depusă la aceeași instanță, în cazul când:

a) titularul nu ia măsuri adecvate în vederea prevenirii unei utilizări a mărcii incompatibile cu condițiile de utilizare prevăzute de regulamentul de utilizare a mărcii colective;

b) modul în care titularul a utilizat marca a generat riscul inducerii în eroare a consumatorului în sensul art. 64 alin. (2);

c) modificarea regulamentului de utilizare a mărcii colective a fost înscrisă în Registrul național al mărcilor contrar prevederilor art.66 alin. (2), cu excepția cazului când titularul mărcii, printr-o nouă modificare a regulamentului de utilizare a mărcii colective, se conformează acestor prevederi.

Articolul 69. Motivele nulității mărcii colective

În afara motivelor de nulitate prevăzute în prezenta lege, cu excepția, dacă este cazul, a art. 8 alin. (1) lit. c) privind semnele sau indicațiile care pot servi pentru desemnarea, în comerț, a provenienței geografice a produselor sau a serviciilor, marca colectivă este declarată nulă în urma unei cereri de declarare a nulității mărcii, depusă la AGEPI sau Judecătoria Chișinău sediul Centru, ori a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depusă la aceeași instanță, în cazul când marca a fost înregistrată contrar prevederilor art. 64, cu excepția cazului când titularul mărcii, printr-o nouă modificare a regulamentului de utilizare a mărcii colective, se conformează acestor prevederi.

Articolul 70. Mărcile de certificare

(1) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv instituțiile, autoritățile și organismele de drept public, poate solicita la AGEPI înregistrarea unei mărci de certificare cu condiția ca respectiva persoană să nu desfășoare o activitate economică ce implică furnizarea de produse sau servicii de tipul celor certificate.

(2) Înregistrarea unei mărci de certificare nu poate fi obținută în cazul în care solicitantul nu are competența de a certifica produsele sau serviciile pentru care urmează să fie înregistrată marca.

(3) Sub rezerva prevederilor art. 70-77, dispozițiile prezentei legi se aplică în egală măsură mărcilor de certificare.

(4) Prin derogare de la art. 8 alin. (1) lit. c), pot constitui mărci de certificare semnele sau indicațiile ce pot servi, în comerț, la desemnarea originii geografice a produselor sau a serviciilor. Marca de certificare constituită din semne sau indicații care pot servi, în comerț, pentru desemnarea provenienței geografice a produselor sau a serviciilor nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea acestor semne sau indicații în cursul schimbului comercial atâ timp cât sunt utilizate de către terț conform practicilor loiale în activitatea industrială sau comercială. O astfel de marcă nu poate fi opusă unui terț care este îndreptățit să utilizeze o denumire geografică.

(5) Observațiile terților care vizează o marcă de certificare sau un regulament de utilizare a mărcii de certificare modificat depuse la AGEPI pot să fie întemeiate inclusiv pe motivele de respingere prevăzute la art. 72.

(6) Cerințele prevăzute la art. 17 sunt îndeplinite atunci când o marcă de certificare este utilizată în mod efectiv de către orice persoană îndreptățită să utilizeze această marcă.

(7) Utilizarea unei mărci de certificare este deschisă oricărei persoane care oferă produse sau prestează servicii conforme caracteristicilor stipulate în regulamentul de utilizare a mărcii de certificare și care respectă prevederile acestuia.

(8) Titularul mărcii de certificare autorizează persoanele îndreptățite să utilizeze marca pentru produsele sau serviciile care posedă caracteristicile stipulate în regulamentul de utilizare a mărcii de certificare.

(9) Dacă persoana îndreptățită să utilizeze o marcă de certificare nu respectă regulamentul de utilizare a mărcii de certificare, titularul poate să retragă autorizația de utilizare a mărcii sau să aplice alte sancțiuni prevăzute de respectivul regulament.

Articolul 71. Regulamentul de utilizare

a mărcii de certificare

(1) Solicitantul, odată cu depunerea cererii de înregistrare a unei mărci de certificare în conformitate cu art. 40 sau în termen de două luni de la data depunerii cererii, prezintă:

a) regulamentul de utilizare a mărcii de certificare, conform condițiilor prevăzute în

Regulament;

b) autorizația sau documentul din care să rezulte desfășurarea legală a activității de certificare ori, după caz, dovada înregistrării mărcii de certificare în țara de origine.

(2) Regulamentul de utilizare a mărcii de certificare specifică persoanele autorizate să utilizeze marca, caracteristicile care vor fi certificate prin marcă, modul în care organismul de certificare va verifica aceste caracteristici și va supraveghea utilizarea mărcii, sancțiunile pentru încălcarea regulamentului, condițiile de utilizare a mărcii, inclusiv taxele care vor fi plătite pentru utilizare, procedurile de reglementare a litigiilor.

Articolul 72. Respingerea cererii de înregistrare

a mărcii de certificare

(1) În afara motivelor de respingere a unei cereri de înregistrare a mărcii prevăzute de prezenta lege, cererea de înregistrare a mărcii de certificare se respinge dacă nu se respectă prevederile art. 70 ori 71, normele legislației privind certificarea sau dacă regulamentul de utilizare a mărcii de certificare contravine ordinii publice ori bunelor moravuri.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii de certificare se respinge și în cazul când există riscul inducerii în eroare a consumatorului în ceea ce privește caracterul sau semnificația mărcii și, mai ales, când aceasta nu este percepută ca fiind marcă de certificare.

(3) Cererea nu se respinge în cazul când solicitantul, prin modificarea regulamentului de utilizare a mărcii de certificare, îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (1) și (2).

Articolul 73. Modificarea regulamentului

de utilizare a mărcii de certificare

(1) Titularul mărcii de certificare comunică AGEPI orice modificare operată în regulamentul de utilizare a mărcii de certificare.

(2) Modificarea nu este înscrisă în Registrul național al mărcilor în cazul când regulamentul de utilizare a mărcii de certificare modificat nu corespunde prevederilor art. 71 sau când implică un motiv de respingere menționat la art. 72.

(3) Modificarea regulamentului de utilizare a mărcii de certificare are efect începând cu data înscrierii mențiunii respective în Registrul național al mărcilor.

Articolul 74. Transferul mărcii de certificare

Prin derogare de la art. 37, o marcă de certificare nu poate fi transferată decât către o persoană care îndeplinește cerințele art. 70 alin. (1) și (2).

Articolul 75. Introducerea acțiunii de apărare

a drepturilor asupra mărcii de

certificare

(1) Numai titularul unei mărci de certificare sau persoanele autorizate în mod expres de titular în acest scop au dreptul de a introduce o acțiune privind încălcarea drepturilor.

(2) Titularul unei mărci de certificare are dreptul să ceară, în numele persoanelor îndreptățite să utilizeze marca, repararea prejudiciului suportat de acestea în urma utilizării neautorizate a mărcii.

Articolul 76. Motivele decăderii din drepturile

asupra mărcii de certificare

În afara motivelor decăderii din drepturi specificate în prezenta lege, titularul mărcii de certificare este declarat decăzut din drepturi în urma unei cereri depuse la AGEPI sau la Judecătoria Chișinău sediul Centru ori a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depusă la aceeași instanță, în cazul când:

a) titularul nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la art. 70 alin. (1) și (2);

b) titularul nu ia măsuri adecvate în vederea prevenirii unei utilizări a mărcii de certificare incompatibile cu condițiile de utilizare prevăzute de regulamentul de utilizare a mărcii de certificare, a cărui modificare, dacă este cazul, a fost menționată în Registrul național al mărcilor;

c) modul în care titularul a utilizat marca de certificare a generat riscul inducerii în eroare a consumatorului în sensul art. 72 alin. (2);

d) modificarea regulamentului de utilizare a mărcii de certificare a fost înscrisă în Registrul național al mărcilor contrar prevederilor art. 73 alin. (2), cu excepția cazului când titularul mărcii, printr-o nouă modificare a regulamentului de utilizare a mărcii de certificare, se conformează acestor prevederi.

Articolul 77. Motivele nulității mărcii de certificare

În afara motivelor de nulitate prevăzute în prezenta lege, marca de certificare înregistrată contrar prevederilor art. 72 este declarată nulă în urma unei cereri de declarare a nulității mărcii, depusă la AGEPI sau Judecătoria Chișinău sediul Centru, ori a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depusă la aceeași instanță, cu excepția cazului în care titularul mărcii de certificare, printr-o modificare a regulamentului de utilizare, se conformează acestor prevederi.

Capitolul V

INFORMAREA PUBLICULUI

Articolul 78. Registrul național al mărcilor

(1) AGEPI ține Registrul național al mărcilor, în format electronic, în care sunt înscrise datele a căror înregistrare este prevăzută de prezenta lege și este stipulată în Regulament. Orice înscrieri sau modificări efectuate în Registrul național al mărcilor se publică în BOPI.

(2) Registrul național al mărcilor este deschis consultării publice.

(3) AGEPI poate elibera, la cerere, extrase din Registrul național al mărcilor, certificate sau nu, cu condiția achitării taxei stabilite.

(4) Toate datele menționate la alin. (1), inclusiv cele cu caracter personal, sunt considerate de interes public și pot fi accesate de oricare terț. Înregistrările în Registrul național al mărcilor sunt păstrate pentru o perioadă nedefinită.

Articolul 79. Publicațiile periodice

AGEPI publică săptămânal, în format electronic, pe pagina sa web oficială, Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală, care conține:

a) informații despre obiectele de proprietate industrială, inclusiv despre mărcile înregistrate, precum și alte informații cu privire la mărci a căror publicare este prevăzută de prezenta lege sau de alte acte normative în domeniu;

b) comunicări și informații de ordin general provenind de la directorul general al AGEPI;

c) alte informații referitoare la prevederile prezentei legi și la aplicarea acesteia.

Capitolul VI

ASIGURAREA RESPECTĂRII

DREPTURILOR

Articolul 80. Încălcarea drepturilor

(1) Încălcarea drepturilor recunoscute și protejate prin prezenta lege atrage răspundere civilă, contravențională sau penală, după caz.

(2) Măsurile, procedurile și mijloacele de reparare stabilite în prezentul capitol au scopul de a asigura respectarea drepturilor și a obligațiilor prevăzute de prezenta lege. Acestea se aplică în mod corect și echitabil, nu sunt complicate în mod inutil sau costisitoare și presupun termene rezonabile, astfel încât să nu atragă întârzieri nejustificate.

(3) Aplicarea măsurilor, a procedurilor și a mijloacelor de reparare va fi una eficientă, proporțională și disuasivă, va evita crearea obstacolelor în calea comerțului legal și va oferi protecție împotriva folosirii lor abuzive.

(4) Dispozițiile procedurale prevăzute de prezenta lege se completează cu cele de drept comun.

Articolul 81. Apărarea drepturilor

(1) Orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sunt în drept să inițieze acțiune în instanța de judecată pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

(2) Sunt în drept să inițieze acțiune privind încălcarea unui drept exclusiv ori a unui interes legitim care decurge din dreptul exclusiv următoarele persoane:

a) titularul mărcii;

b) orice persoană autorizată să utilizeze marca înregistrată, în special licențiatul în condițiile art. 38 alin. (6);

c) alte persoane fizice sau juridice care reprezintă titularul de drepturi.

(3) Persoana ale cărei drepturi sunt încălcate poate să ceară instanței judecătorești apărarea drepturilor în termenul de prescripție extinctivă, stabilit conform legii și care nu va fi mai mic de 3 ani.

Articolul 82. Acțiunea de declarare a neîncălcării

drepturilor

(1) Orice persoană care utilizează o marcă protejată pe teritoriul Republicii Moldova sau care a făcut pregătiri serioase și efective pentru utilizare este în drept să solicite titularului de drept să își determine poziția față de invocarea titlului său de protecție împotriva acestei utilizări, poziție pe care titularul o va comunica persoanei respective.

(2) Dacă poziția titularului, prevăzută la alin. (1), nu satisface persoana interesată sau dacă titularul nu și-a determinat poziția în termen de 3 luni, persoana în cauză este în drept să introducă o acțiune în instanța de judecată competentă privind stabilirea faptului de neîncălcare a drepturilor.

(3) Nu poate fi introdusă o acțiune de declarare a neîncălcării drepturilor de către aceeași persoană referitor la același obiect al acțiunii dacă instanța de judecată s-a pronunțat anterior asupra existenței sau inexistenței încălcării de drepturi.

Articolul 83. Măsuri de asigurare a probelor

până la intentarea acțiunii

(1) Orice persoană îndreptățită care a prezentat elemente de probă suficiente pentru a-și sprijini afirmațiile de încălcare a drepturilor sale poate cere instanței de judecată sau unei alte autorități competente, până la inițierea unui proces împotriva acțiunilor ilegale, aplicarea de măsuri provizorii pentru asigurarea probelor relevante, sub rezerva garantării protecției informațiilor confidențiale, cu condiția depunerii unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, necesare pentru repararea prejudiciilor care ar putea fi cauzate pârâtului în cazul în care nu va fi constatată existența unei încălcări.

(2) În vederea luării măsurilor de asigurare a probelor, instanța de judecată este în drept:

a) să ceară descrierea detaliată a acțiunilor pretinse a fi încălcate;

b) să pună sechestru pe produsele în litigiu;

c) să pună sechestru pe materialele și instrumentele utilizate la producerea și/sau distribuirea produselor în litigiu;

d) să ceară prezentarea documentelor relevante.

(3) Procedura de aplicare a măsurilor de asigurare a probelor o folosește instanța de judecată sau o altă autoritate competentă în conformitate cu prevederile respective ale Codului de procedură civilă.

(4) Măsurile de asigurare a probelor pot fi stabilite, dacă este cazul, fără ca pârâtul să fie audiat dacă orice întârziere poate cauza o daună ireparabilă titularului de drepturi sau dacă există un risc de distrugere a probelor. Încheierea judecătorească este adusă la cunoștința părții afectate imediat, cel târziu îndată după executarea măsurilor.

(5) Încheierea de asigurare a probelor poate fi atacată în instanța de judecată.

(6) O revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, are loc, la cererea părților afectate, pentru a se decide, în termen rezonabil de la notificarea măsurilor, dacă acestea trebuie modificate, revocate sau confirmate.

Articolul 84. Efectele anulării măsurilor

de asigurare a probelor

(1) Măsurile de asigurare a probelor sunt anulate la cererea pârâtului, care își păstrează dreptul de a cere despăgubiri, sau încetează să producă efecte dacă reclamantul nu introduce o acțiune în instanța de judecată în termen de 20 de zile lucrătoare de la data pronunțării încheierii de asigurare a probelor.

(2) În cazul în care măsurile sunt anulate sau încetează din cauza oricărui act sau omisiuni a reclamantului ori dacă, ulterior, se constată inexistența încălcării sau a iminenței de încălcare a dreptului asupra mărcilor, instanța de judecată poate obliga reclamantul, la cererea pârâtului, să achite acestuia o despăgubire corespunzătoare prejudiciului cauzat.

Articolul 85. Prezentarea și asigurarea probelor

în cadrul acțiunii privind încălcarea

drepturilor

(1) La solicitarea unei părți care prezintă dovezi suficiente și rezonabile că pretențiile sale sunt fondate, precum și informații că anumite probe se află în gestiunea părții adverse, instanța de judecată poate dispune ca probele să fie prezentate de cealaltă

parte, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale.

(2) În cazul în care încălcarea drepturilor este comisă la scară comercială, instanța de judecată poate dispune, la solicitarea unei părți, prezentarea de documente bancare, financiare sau comerciale, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale.

(3) În cazul în care o parte la proces refuză nemotivat accesul la informațiile necesare sau tergiversează cu rea-credință prezentarea lor, fapt ce împiedică soluționarea conflictului, instanța se pronunță în privința admiterii sau respingerii acțiunii în baza informațiilor prezentate, inclusiv a plângerii sau a pretenției prezentate de partea lezată prin împiedicarea accesului la informații, cu condiția oferirii posibilității de audiere a părților referitor la pretențiile sau la elementele de probă ale acestora.

Articolul 86. Dreptul la informare

(1) Dacă în procesul examinării unui litigiu se constată că sunt încălcate drepturile asupra unei mărci, instanța de judecată poate cere ca informațiile privind originea și rețelele de distribuție a produselor care încalcă un drept asupra mărcii să fie furnizate de contravenient și/sau de orice altă persoană care:

a) a fost găsită în posesia produselor contrafăcute destinate comercializării;

b) a fost găsită beneficiind, în scop comercial, de servicii cu produse contrafăcute;

c) a fost găsită prestând, în scop comercial, servicii utilizate în activități de contrafacere; sau

d) a fost indicată, de către persoana menționată la lit. a), b) sau c), ca fiind implicată în acțiunile de fabricare, producere sau distribuire a produselor ori de prestare a serviciilor.

(2) Informațiile menționate la alin. (1) cuprind, după caz:

a) numele și adresa producătorului, distribuitorului, furnizorului, deținătorilor anteriori ai mărfurilor sau ai serviciilor, precum și ale vânzătorilor angro și cu amănuntul;

b) date despre cantitățile produse, fabricate, livrate, primite sau comandate, precum și prețul obținut pentru mărfurile sau serviciile respective.

(3) Alin. (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere altor prevederi legale care:

a) acordă titularului dreptul de a primi informații mai detaliate;

b) reglementează utilizarea în cauze civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;

c) stabilesc răspunderea pentru abuzul de drept la informare;

d) oferă posibilitatea de a refuza prezentarea de informații care ar constrânge persoana menționată la alin. (1) să recunoască propria sa participare sau participarea rudelor sale apropiate la o încălcare a unui drept asupra mărcii; sau

e) reglementează protecția confidențialității surselor de informare sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

Articolul 87. Măsurile de asigurare a acțiunii

privind încălcarea drepturilor

(1) Dacă s-a constatat faptul sau iminența încălcării drepturilor asupra unei mărci, instanța de judecată poate, la cererea reclamantului, să instituie măsuri de asigurare a acțiunii privind încălcarea drepturilor împotriva contravenientului și/sau intermediarilor, și anume:

a) să pronunțe cu titlu provizoriu o încheiere de interdicere a oricăror acțiuni ce constituie încălcare a drepturilor asupra mărcii ori să permită continuarea acțiunilor, cu condiția depunerii unei cauțiuni suficiente să asigure despăgubirea titularului de drepturi;

b) să dispună sechestrarea sau confiscarea bunurilor suspectate de încălcarea drepturilor asupra unei mărci pentru a preveni introducerea lor în circuitul comercial;

c) să pună sechestru pe orice proprietate a contravenientului, inclusiv să dispună blocarea conturilor bancare, prezentarea documentelor bancare, financiare sau comerciale, dacă încălcarea a fost comisă la scară comercială și există riscul de nerecuperare a prejudiciilor.

(2) Măsurile menționate la alin. (1) sunt luate, dacă este cazul, fără audierea pârâtului, în special dacă orice întârziere poate cauza o daună ireparabilă titularului de drepturi sau dacă există riscul de distrugere a probelor. Încheierea instanței se aduce imediat la cunoștința părții afectate.

(3) O revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, are loc, la cererea părților afectate, pentru a se decide, în termen rezonabil de la notificarea măsurilor, dacă acestea trebuie modificate, revocate sau confirmate.

(4) Măsurile de asigurare sunt anulate la cererea pârâtului, care își păstrează dreptul de a cere despăgubiri, sau încetează să producă efecte dacă titularul nu introduce o acțiune pe fond în termen de 20 de zile lucrătoare de la data pronunțării încheierii de asigurare a probelor.

(5) În cazul în care măsurile prevăzute la alin. (1) sunt anulate sau încetează din cauza oricărui act sau oricărei omisiuni a reclamantului ori dacă, ulterior, se constată inexistența încălcării sau a iminenței de încălcare a drepturilor asupra unei mărci, instanța de judecată poate obliga reclamantul, la cererea pârâtului, să achite acestuia o despăgubire corespunzătoare prejudiciului cauzat.

(6) Instanța de judecată poate dispune măsurile prevăzute la alin. (1) cu condiția ca titularul să depună o cauțiune sau o garanție echivalentă, având menirea să asigure repararea eventualelor prejudicii cauzate pârâtului, menționate la alin. (5).

Articolul 88. Măsuri corective

(1) În cazul când s-a constatat încălcarea drepturilor, instanța de judecată poate dispune, la cererea reclamantului, luarea de măsuri cu privire la produsele cu care s-a încălcat dreptul asupra unei mărci și, în cazurile corespunzătoare, cu privire la materialele și instrumentele care au servit la crearea și fabricarea acestor produse. Aceste măsuri includ, dar nu se limitează la:

a) retragerea provizorie a produselor din circuitul comercial;

b) retragerea definitivă a produselor din circuitul comercial; sau

c) distrugerea produselor în cazul în care marca nu poate fi înlăturată de pe acestea fără a le deteriora, precum și în cazul în care înlăturarea mărcii nu este suficientă pentru a exclude încălcarea de drepturi.

(2) Măsurile specificate la alin. (1) se realizează pe cheltuiala pârâtului, cu excepția cazului când există motive temeinice care împiedică acest lucru.

(3) La examinarea cererii de aplicare a măsurilor corective, instanța de judecată se conduce de principiul echității, de proporția între gravitatea încălcării și remediile dispuse, precum și de interesele terților.

Articolul 89. Asigurarea executării hotărârii

judecătorești

În cazul în care a emis o hotărâre de constatare a încălcării unui drept asupra mărcii, instanța de judecată, la cererea titularului, poate lua măsuri de asigurare a executării hotărârii împotriva contravenientului, prin care acesta este somat să înceteze orice acțiune ce constituie încălcare a drepturilor titularului. În acest scop, instanța poate cere depunerea de către contravenient a unei cauțiuni sau garanții echivalente corespunzătoare. Titularul de drepturi poate cere dispunerea acestor măsuri și împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt utilizate de un terț pentru a încălca drepturile titularului asupra mărcii.

Articolul 90. Măsuri alternative

În cazuri corespunzătoare și la cererea persoanei pasibile a fi subiectul măsurilor prevăzute de prezentul capitol, instanța de judecată poate să dispună plata unei despăgubiri pecuniare în locul aplicării măsurilor provizorii prevăzute de prezenta lege dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) persoana a acționat fără intenție sau din imprudență;

b) executarea măsurilor ce ar trebui stabilite ar cauza pentru acea persoană un prejudiciu disproporționat în raport cu fapta săvârșită;

c) plata unei despăgubiri este, în mod rezonabil, satisfăcătoare.

Articolul 91. Despăgubirile

(1) La cererea părții lezate, pârâtul care a încălcat drepturile asupra unei mărci cu bună știință sau având motive rezonabile de a ști acest lucru repară titularului de drepturi pagubele pe care acesta le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale. La stabilirea despăgubirilor:

a) se ține cont de toate aspectele relevante, cum ar fi consecințele economice negative, inclusiv beneficiul ratat, suferite de partea lezată, beneficiile realizate pe nedrept de pârât și, după caz, de alte aspecte, cum ar fi prejudiciul moral cauzat titularului de drepturi prin încălcarea drepturilor sale; sau

b) poate fi fixată, ca alternativă, o sumă unică pe baza unor elemente, cum ar fi, cel puțin, valoarea royalty sau încasările care ar fi fost datorate în cazul în care pârâtul ar fi cerut autorizația de a utiliza marca respectivă.

(2) În cazul când a comis o încălcare din neștiință sau fără a avea motive rezonabile de a ști acest lucru, contravenientul se obligă să recupereze beneficiile ratate sau pagubele aduse titularului de drepturi, stabilite conform legii.

Articolul 92. Măsuri de publicitate

(1) În cadrul acțiunilor privind încălcarea drepturilor protejate asupra mărcii, instanța de judecată competentă poate dispune, la cererea reclamantului și pe cheltuiala persoanei care a încălcat dreptul protejat, măsuri corespunzătoare în scopul difuzării informației privind hotărârea judecătorească, inclusiv afișarea acesteia, precum și publicarea integrală sau parțială a hotărârii.

(2) Instanța de judecată competentă poate dispune și măsuri suplimentare de publicitate corespunzătoare împrejurărilor speciale, inclusiv o publicitate de mare amploare.

Capitolul VII

ÎNREGISTRAREA INTERNAȚIONALĂ

A MĂRCILOR

Articolul 93. Prevederi generale

Prevederile prezentei legi se aplică *mutatis mutandis* și înregistrărilor internaționale, conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, care au ca țară de origine sau care își extind efectele în Republica Moldova, cu excepția cazurilor când aceste acte prevăd altfel.

Articolul 94. Cererea internațională

(1) Cererea internațională, conform art. 3 al Protocolului referitor la Aranjament, pentru o marcă având ca țară de origine Republica Moldova, depusă spre înregistrare sau înregistrată în Registrul național al mărcilor, se depune la Biroul Internațional prin intermediul AGEPI.

(2) Cererea internațională specificată la alin. (1) poate fi depusă de orice persoană fizică sau juridică care are în Republica Moldova o întreprindere industrială sau comercială efectivă și funcțională ori, în lipsa acesteia, își are aici domiciliul, ori, în lipsa acestora, este cetățean sau resortisant al Republicii Moldova.

(3) Cererea internațională se perfectează în conformitate cu prevederile Regulamentului de executare a Protocolului și va conține mențiuni speciale referitoare la țările asupra cărora se solicită extinderea teritorială a protecției ce rezultă din înregistrarea internațională.

Articolul 95. Taxele pentru cererea internațională

(1) La depunerea cererii internaționale se achită următoarele taxe:

a) la AGEPI - pentru recepționarea, verificarea, examinarea și transmiterea cererii la Biroul Internațional;

b) la Biroul Internațional - pentru înregistrarea mărcii conform prevederilor art. 8 (2) sau, după caz, art. 8 (7) al Protocolului referitor la Aranjament.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) lit. b) pot fi achitate direct sau pot fi transferate la Biroul Internațional prin intermediul AGEPI.

Articolul 96. Procedura de verificare a cererii

internaționale la AGEPI

(1) În termen de o lună de la data recepționării, AGEPI examinează și verifică documentele cererii internaționale în vederea respectării prevederilor art. 94 alin. (3) și a corespunderii datelor cererii cu cele înscrise în Registrul național al mărcilor.

(2) Data a înregistrării internaționale în sensul art. 3 (4) din Protocolul referitor la Aranjament, având ca țară de origine Republica Moldova, se consideră data la care cererea internațională a fost depusă la AGEPI, cu condiția ca aceasta să fie primită de Biroul Internațional în termen de două luni de la data respectivă. În caz contrar, data a înregistrării internaționale este data la care cererea internațională a fost primită de Biroul Internațional.

(3) Dacă, în conformitate cu prevederile alin. (1), sunt depistate greșeli sau inexactități a căror corectare necesită consimțământul solicitantului, în particular concretizarea listei de produse/servicii, AGEPI le notifică solicitantului și îl invită să remedieze greșelile sau inexactitățile într-un termen rezonabil, ținând cont de prevederile alin. (2).

(4) Dacă cererea corespunde prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului de executare a Protocolului, AGEPI semnează cererea, indicând data depunerii cererii la AGEPI, și expediază un exemplar al acesteia pe adresa Biroului Internațional, iar un alt exemplar - solicitantului, drept confirmare a depunerii cererii.

Articolul 97. Dependența înregistrării internaționale

de cererea sau înregistrarea de bază

În sensul art. 6 al Protocolului referitor la Aranjament, în termen de 5 ani de la data înregistrării internaționale, AGEPI notifică Biroului Internațional orice fapte și decizii care afectează validitatea cererii de înregistrare a mărcii sau a înregistrării mărcii pe care s-a bazat înregistrarea internațională.

Articolul 98. Cererea de extindere teritorială

ulterioară înregistrării internaționale

(1) Titularul unei înregistrări internaționale având ca țară de origine Republica Moldova poate solicita extinderea teritorială ulterioară a protecției acestei înregistrări asupra unei sau mai multor țări care nu au fost indicate în cererea internațională inițială, pentru toate sau pentru o parte din produsele sau serviciile enumerate în înregistrarea internațională, prin depunerea unei cereri de desemnare ulterioară la Biroul Internațional, direct sau prin intermediul AGEPI.

(2) Prevederile art. 96 se aplică *mutatis mutandis* cererilor de extindere teritorială ulterioară înregistrării internaționale.

(3) Extinderea teritorială ulterioară a protecției produce efecte începând cu data la care este înscrisă în Registrul internațional sau cu o altă dată specificată de solicitant și valabilitatea ei încetează odată cu expirarea valabilității înregistrării internaționale la care se referă.

(4) AGEPI transmite Biroului Internațional cererea de extindere teritorială prezentată ulterior înregistrării internaționale de îndată ce sunt îndeplinite cerințele prevăzute.

Articolul 99. Procedura de examinare a înregistrării

internaționale notificate de Biroul

Internațional

(1) Orice înregistrare internațională în care este desemnată Republica Moldova sau, după caz, care este obiectul extinderii teritoriale ulterioare asupra Republicii Moldova, notificată de Biroul Internațional, este supusă procedurilor reglementate de prezenta lege ca și cererea depusă direct la AGEPI.

(2) Publicarea înregistrării internaționale notificate de Biroul Internațional se realizează în conformitate cu art. 50.

(3) În cazul când înregistrarea internațională supusă examinării motivelor absolute de refuz nu întrunește condițiile de protecție prevăzute de lege, AGEPI emite un refuz provizoriu pentru toate ori, după caz, pentru o parte din produsele sau serviciile solicitate, pe care îl notifică Biroului Internațional.

(4) Orice procedură prevăzută de lege, ulterioară refuzului provizoriu menționat la

alin. (3), se efectuează direct între AGEPI și solicitantul reprezentat de un mandatar autorizat.

(5) După emiterea deciziei definitive referitoare la înregistrarea internațională în cauză, AGEPI notifică Biroul Internațional cu privire la:

- a) refuzul protecției mărcii; sau
- b) protejarea mărcii pentru toate produsele sau serviciile revendicate; sau
- c) produsele sau serviciile pentru care marca este protejată.

(6) AGEPI, conform procedurilor prevăzute, informează Biroul Internațional despre toate hotărârile definitive ale instanțelor judecătorești cu privire la respingerea, revocarea, parțială sau integrală, radierea, invalidarea înregistrării internaționale sau modificarea deciziilor de refuz referitoare la înregistrările internaționale.

Articolul 100. Efectele înregistrării internaționale

în care este desemnată Republica Moldova

(1) Orice înregistrare internațională în care este desemnată Republica Moldova, începând cu data înregistrării internaționale sau, după caz, cu data desemnării ulterioare a Republicii Moldova, are aceleași efecte ca și în cazul în care marca ar fi fost depusă spre înregistrare direct la AGEPI.

(2) În cazul când AGEPI nu a notificat Biroului Internațional niciun refuz sau când refuzul notificat a fost ulterior retras, în tot sau în parte, protecția mărcii în Republica Moldova, începând cu data indicată la alin. (1), este aceeași ca și în cazul în care marca ar fi fost înregistrată direct la AGEPI.

(3) În cazul în care protecția mărcii a fost refuzată conform art. 99 alin. (5) lit. a), se consideră că, în Republica Moldova, înregistrarea internațională corespunzătoare nu a produs efectele menționate la alin. (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 101. Substituirea unei mărci naționale

cu o înregistrare internațională

La solicitarea titularului unei mărci înregistrate anterior în Registrul național al mărcilor, AGEPI, în conformitate cu art. 4 bis al Protocolului referitor la Aranjament, ia act de substituirea acestei mărci cu o înregistrare internațională ulterioară a aceleiași mărci pe numele aceluiași titular, pentru aceleași produse sau servicii, care își extinde efectele în Republica Moldova. Substituirea este înscrisă în Registrul național al mărcilor și nu prejudiciază drepturile dobândite anterior de titular.

Articolul 102. Transformarea înregistrării

internaționale în cerere națională

(1) Titularul unei înregistrări internaționale, în care este desemnată Republica Moldova conform Protocolului referitor la Aranjament, poate solicita, conform art. 9 quinquies din acest Protocol, transformarea înregistrării internaționale în cerere de înregistrare a aceleiași mărci la AGEPI în cazul când înregistrarea internațională, la solicitarea oficiului țării de origine a acesteia, este radiată, în tot sau în parte, în ce privește produsele sau serviciile enumerate în înregistrarea respectivă.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se tratează ca și în cazul în care ea ar fi fost depusă direct la AGEPI la data înregistrării internaționale sau, după caz, la data extinderii teritoriale ulterioare asupra Republicii Moldova, iar dacă înregistrarea internațională avea prioritate, cererea în cauză beneficiază de aceeași prioritate, sub rezerva ca:

a) cererea să fie depusă în termen de 3 luni de la data la care înregistrarea internațională a fost radiată din Registrul internațional;

b) produsele sau serviciile enumerate în cerere să fie acoperite de lista produselor sau serviciilor cuprinse în înregistrarea internațională referitoare la Republica Moldova;

c) cererea să corespundă tuturor prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului;

d) cererea să fie însoțită de dovada achitării taxelor stabilite.

(3) Cererea de transformare va fi însoțită de un document eliberat de Biroul Internațional, în care se vor specifica marca și produsele sau serviciile pentru care a fost desemnată Republica Moldova înainte de radierea înregistrării internaționale din Registrul internațional.

(4) Dacă, la data radierii înregistrării internaționale din Registrul internațional, termenul prevăzut pentru notificarea unui refuz provizoriu conform art. 5(2) al Protocolului referitor la Aranjament a expirat și dacă la această dată AGEPI nu a emis niciun refuz și nu există nicio acțiune în instanță privind retragerea protecției referitoare la marca în cauză, procedura de opoziție prevăzută la art. 52 nu se va aplica, iar AGEPI va înregistra marca conform art. 57.

Capitolul VIII

PREVEDERI COMUNE

Articolul 103. Competența în soluționarea litigiilor

(1) Litigiile care apar la aplicarea prezentei legi se soluționează de Comisia de contestații a AGEPI, de Judecătoria Chișinău sediul Centru și sediul Râșcani sau de un arbitraj specializat.

(2) Comisia de contestații a AGEPI soluționează litigiile privind contestarea deciziilor definitive emise de subdiviziunile AGEPI.

(3) Judecătoria Chișinău sediul Râșcani soluționează litigiile privind:

a) examinarea acțiunilor depuse împotriva deciziilor Comisiei de contestații a

AGEPI;

b) examinarea acțiunilor depuse împotriva deciziilor Comisiei de decădere din drepturi și de declarare a nulității mărcii.

(4) Judecătoria Chișinău sediul Centru soluționează litigiile privind:

- a) dreptul de proprietate asupra unei mărci;
- b) licențierea mărcilor;
- c) acțiunile de apărare a drepturilor asupra mărcii;
- d) declararea nulității mărcii;
- e) decăderea din drepturi asupra mărcii;
- f) acțiunile referitoare la declarația de neîncălcare a drepturilor;
- g) măsurile de asigurare a probelor până la introducerea acțiunii;
- h) măsurile, prevăzute la art. 87, de asigurare a acțiunii privind încălcarea drepturilor;
- i) măsurile ce decurg din examinarea pricinii în fond în judecată.

(5) Arbitrajul specializat examinează litigiile apărute atât în relațiile contractuale, cât și în cele necontractuale, ce țin de proprietatea industrială, și anume privind:

- a) prioritatea;
- b) eliberarea certificatului de înregistrare a mărcii;
- c) acordarea și folosirea drepturilor conferite prin certificatul de înregistrare a mărcii;
- d) încălcarea dreptului exclusiv al titularului mărcii;
- e) raporturile dintre licențiar și licențiat în ceea ce privește:
 - modul de remunerare;
 - dreptul de depunere a cererii;
 - prețul licenței;
 - divulgările care au cauzat pagube materiale;
 - cuantumul onorariului;
- f) stabilirea titularului mărcii;

g) alte litigii care nu țin de activitatea autorităților publice.

Articolul 104. Taxele

(1) Depunerea și examinarea cererii de înregistrare a mărcii, depunerea opoziției și a contestației, înregistrarea mărcii, reînnoirea înregistrării unei mărci, precum și efectuarea altor acțiuni cu semnificație juridică ce țin de procedurile de examinare a cererii și de protecția juridică a mărcii sunt supuse taxelor.

(2) Acțiunile pentru care se percepe taxă și cuantumul acesteia se stabilesc de Guvern.

(3) Taxele se achită de solicitant, de titular sau de oricare persoană fizică sau juridică împuternicită. Documentele de plată trebuie să conțină datele necesare pentru identificarea cererii depuse sau, după caz, a mărcii la care se referă, precum și a procedurii solicitate. În caz contrar, taxa se consideră ca nefiind achitată, se restituie în rezerva plătitorului la AGEPI și, la solicitare, poate fi restituită acestuia.

(4) Taxele plătite se restituie plătitorului, la cererea acestuia, în cazul când procedurile pentru care acestea au fost plătite nu au început. Taxa pentru depunerea și examinarea cererii de înregistrare a mărcii se restituie în proporție de 80% din cuantumul acesteia dacă procedura de examinare a motivelor absolute de refuz nu a început.

(5) Taxa plătită într-un quantum mai mic decât cel stabilit se ia în considerare la achitarea diferenței, iar procedura începe la data când taxa este achitată integral.

(6) Taxele pentru o acțiune de procedură achitate după expirarea termenului acordat se restituie în rezerva plătitorului la AGEPI și, la solicitare, se restituie acestuia, iar procedura respectivă nu se efectuează.

(7) Taxa de înregistrare a mărcii se achită în termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii.

(8) Taxa de reînnoire a înregistrării mărcii se achită în ultimele 6 luni de valabilitate a înregistrării mărcii.

(9) Taxele prevăzute la alin. (7) și (8) care nu au fost plătite în termenele stabilite pot fi achitate ulterior, în decursul a 6 luni de la data termenului omis, cu o majorare de 50%.

(10) În cazul în care cuantumul taxei suplimentare prevăzute la art. 40 alin. (4) nu corespunde numărului de clase, potrivit Clasificării Nisa, pentru care se solicită înregistrarea, solicitantul, în termen de două luni de la data notificării de către AGEPI, trebuie să achite diferența sau să limiteze numărul de clase pentru care se solicită înregistrarea mărcii.

(11) Examinarea cererii se efectuează doar cu referire la clasele limitate de solicitant, dacă în decursul termenului stabilit la alin. (10) solicitantul nu prezintă dovada achitării diferenței, sau cu referire la primele clase, conform Clasificării Nisa indicate în

cerere, corespunzător cuantumului taxei achitate, dacă solicitantul nu a concretizat expres clasele limitate.

(12) Opozițiile și contestațiile organelor centrale de specialitate ale administrației publice și ale autorităților administrației publice locale se examinează fără plată în cazul în care acestea acționează în interes public.

Articolul 105. Limba de procedură

(1) Cererea de înregistrare a mărcii și toate documentele se depun la AGEPI în limba română.

(2) Traducerea documentului perfectat într-o altă limbă se prezintă în termen de două luni de la data depunerii documentului inițial.

Capitolul IX

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 106. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 3 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr.38/2008 privind protecția mărcilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 99-101, art. 362), cu modificările ulterioare, se abrogă.

(3) Guvernul, până la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege și va asigura elaborarea actelor normative necesare pentru punerea în aplicare a acesteia;

c) va asigura revizuirea și abrogarea actelor normative departamentale care contravin prezentei legi.

Articolul 107. Dispoziții tranzitorii

(1) Se stabilește că:

a) cererile de înregistrare a mărcilor ale căror proceduri de examinare nu s-au încheiat până la data intrării în vigoare a prezentei legi se examinează conform legislației în vigoare la data depunerii cererii;

b) certificatele de înregistrare a mărcilor eliberate de AGEPI până la data intrării în vigoare a prezentei legi se echivalează, în ceea ce privește regimul juridic, cu certificatele de înregistrare a mărcilor eliberate în conformitate cu prezenta lege;

c) litigiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în proces de examinare se vor soluționa în conformitate cu normele legii în vigoare la data apariției litigiului.

(2) Marca înregistrată până la data intrării în vigoare a prezentei legi pentru titlul clasei de produse sau servicii ale Clasificării Nisa va beneficia de protecție pentru toate produsele sau serviciile din clasa respectivă, în redacția ediției Clasificării Nisa aplicabile la data depunerii cererii.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și cererilor de înregistrare a mărcilor depuse pentru înregistrare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, sub rezerva înregistrării lor.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Igor GROSU

Nr. 25. Chișinău, 15 februarie 2024.